466 240369

466

HUNTINGTON MEMORIAL

MARIAMMA

240369

മറിയാമ്മ

(ഒരു സാമുദായികകഥ)

By

I. B. B. A.

Published by

The Malayalam Christian Literature Committee.

Printed at

The National Printing House,

TIRUVALLA.

1934.

Price 2 As. വില 2 അണ,

SEN GUPTA MEMORIAL
PUTHIYARA.

894.163

നോട്ട്.

കഴിഞ്ഞാറംമുൻപു്, മലയാള ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യ കമ്മിറ്റി വകയായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനു്, മാന്യനായ ശ്രീ സഫ്ദമയൻ അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതാണു് ഈ ചെറുഗ്രന്ഥം.

ഇതിന്റെ കഥാഘടനയിലും ഭാഷാശൈലിയിലും പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിച്ചു പരിശോധിച്ചു വേണ്ട ഭേദഗതി വരുത്തി സഹായിച്ചിട്ടുള്ള മിസ്റ്റർ കെ. സി. ചാക്കോ ബി. എ., മിസ്റ്റർ കെ. വി. മാത്യു ഇവരോടുള്ള കൃതജ്ഞത ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. സമുദായസേവനം, ഗ്രാമീണ പുനരുദ്ധാരണം മുതലായ വിഷയങ്ങളിൽ വായനക്കാർക്കു പ്രയോജകീഭവിക്കത്തക്ക പല നല്ല പ്രബോധനങ്ങളും ഇതിൽ അന്തർഭൂതമായിരിക്കുന്നതു് വായനക്കാർക്കു പലവിധത്തിലും ഉപയുക്തമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

സാഹിത്യക്കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും വിജയമാകുന്നതിനു് പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണം കൂടിയേതീരൂ.

SEN GUPTA MEM. W. M. PUTHIYARA.

SEN GUPTA MEMORIAL
PUTHIYARA.
READING ROOM & LIBRARY

മറിയാമ്മ.

അദ്ധ്യായം 1.

ഗ്രാമോദ്ധാരണം.

സർവ്വകലാശാലാ പരീക്ഷകൾ അവസാനിച്ചു. കോളേജുകൾ അടച്ചു് വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്യാർത്ഥിനികളും സ്വഗൃഹങ്ങളിലേക്കു യാത്രയായി. മദ്രാസിൽ എന്തോ ചില കാര്യങ്ങൾ പ്രമുണിച്ചു താമസിക്കേണ്ടിവന്നതിനാൽ ജോർജ്ജിനു് സഹപാഠികളോടൊത്തു സ്വദേശത്തേക്കു യാത്രചെയ്യുന്നതിനു് സാധിച്ചില്ല. അടുത്തദിവസത്തെ മെയിലിനേ പുറപ്പെടുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ജോർജ്ജു് നേരെ വീട്ടിലേക്കല്ല പോയതു്. ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണവിഷയങ്ങളിൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന അഭിരുചിനിമിത്തം വൈ. എം. സി. എ. വകയായി കോയമ്പത്തൂർ പട്ടണത്തിനടുത്ത രാമനാഥപുരത്തുള്ള ഗ്രാമപുനരുദ്ധാരണകേന്ദ്രം സന്ദർശിക്കേണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു് കോയമ്പത്തൂരേക്കാണു് ടിക്കറ്റു വാങ്ങിയതു്. അവിടെ ഇറങ്ങി അരമാസക്കാലം താമസിച്ചു് അവിടത്തെ വിവിധതരത്തിലുള്ള ജോലികളും കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി. മദ്ധ്യാഹ്നവേനലവധിയിൽ സമയം

നിഷ്പ്രയോജനമായി ചെലവിടാതെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ തന്റെ ഗ്രാമത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു തന്നോടുതന്നെ ഒരു നിശ്ചയവും ചെയ്തു.

കഥാനായകനായ ജോർജ്ജ് നെല്ലിക്കുന്നത്തുവീട്ടിൽ മാണി എന്നു പേരായ ധനാഢ്യന്റെ അമ്മാമത്തെ പുത്രനാണു്. ജ്യേഷ്ഠന്മാരിൽ മൂന്നുപേർ പാശ്ചാത്യവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഉയർന്ന ബിരുദങ്ങൾ ലഭിച്ചതിന്റെ ശേഷം ക്രിസ്തീക്ഷ് ഇന്ത്യയിൽ ഉയർന്ന ശമ്പളം പറ്റിക്കൊണ്ടുവരുന്നവരാണു്. മാണിയുടെ പ്രഥമപുത്രനായ മാത്യു സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷ പാസായതിന്റെ ശേഷം കുടുംബസംബന്ധമായ ജോലികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കയാണു്. പ്രായാധിക്യംനിമിത്തം പല സ്ഥലങ്ങളിലായി കിടക്കുന്ന നെൽ വയലുകളുടെയും കമുകിൻതോട്ടങ്ങളുടെയും മേൽനോട്ടത്തിനു് പ്രതിമാസം 25 രൂപ ശമ്പളത്തിൽ ഒരു കാര്യസ്ഥനെ നിയമിച്ചിരുന്നെങ്കിലും അവയുടെ ശരിയായ മേലനേഷണത്തിനും ഭാവിനടത്തിപ്പിനുമായി സീമന്തപുത്രനായ മാത്യുവിനെയാണു് മാണി നിയമിച്ചിരുന്നതു്.

യുവാവായ ജോർജ്ജിനു് വയസ്സു് ഇരുപതിൽ അധികമായിട്ടില്ല. ബി. എ-യ്ക്കു ധനശാസ്ത്രം ഐച്ഛികവിഷയമായെടുത്ത അദ്ദേഹം സർവ്വകലാശാലാപരീക്ഷയുടെ ഫലം പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കയാണു്. വിജയം ലഭിക്കുമെന്നു് അവനു് തീർച്ചയായും അറിയാമായിരുന്നു. പക്ഷെ ഷെയ്ക്സ്പീയർ കടലാസിലെ ത

ന്റെ ശുപാർശക്കൊത്തവിധത്തിൽ ഉത്തരങ്ങൾ എഴുതുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നതുകൊണ്ടു് സംസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നാമനായി ജയിക്കുന്നതിനു് പ്രയാസമാണെന്നുള്ള ഒരു ഭയമെയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

സുഭഗകോമളനായ ഈ യുവാവു് വിദ്യാഭ്യാസകാലങ്ങളിൽ നിരാഡംബരമായ ഒരു ജീവിതചര്യയിലാണു് പ്രതിപത്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. മിതമായും കൃത്യസമയത്തുമുള്ള ക്ഷേണരീതിയും, പഠിപ്പിലും വ്യായാമത്തിലുമുള്ള കൃത്യനിഷ്ഠയും ജനനാൽത്തന്നെ സൌന്ദര്യശ്രീ കലർന്നിരുന്ന അവന്റെ ദേഹകാന്തിയെ പരിപുഷ്ടമാക്കിത്തീർന്നതിനിടയാക്കിയെന്നുവന്നതിന്റെ മീതെപ്പറി കലർന്നിരുന്ന അവന്റെ മുഖാകൃതി കമനീയമായിരുന്നു. നീണ്ട മൂക്കും വിസ്താരംകൂടിയ ഫാലദേശവും, കറുത്തിരുണ്ട പുരികക്കൊടികളും, പരേംഗിതവിവേചനത്തിനു തുണിയുള്ളവയെന്നു് സൂചിപ്പിക്കുന്ന നയനങ്ങളും, മനോഹരങ്ങളായിരുന്നു. ജോർജ്ജിന്റെ വലിയ ശ്രോതൃങ്ങളെ സഹപാഠികളും പലപ്പോഴും ഹോസ്റ്റ്സായ്പിന്റെ ചെവികളോടു് താരതമ്യപ്പെടുത്തുക പതിവാണു്.

സൌന്ദര്യം, ബുദ്ധിശക്തി, മനപ്രഭാവം, എന്നിത്യാദിയിൽ ജോർജ്ജിനെ ജയിക്കുന്നതിനു് അവന്റെ സഹപാഠികളിൽ ആരുംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ജോർജ്ജിനു് മറെറാരു വിശേഷഗുണവുംകൂടിയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ഉൽകൃഷ്ടസ്വഭാവമാണു് ഭാവിജീവിതത്തിൽ അവനു് വിജയംസിദ്ധിക്കുന്നതിനിടയാ

ക്കിയതു്. മധ്യവേനൽ അവധിസമയങ്ങളിൽ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ സാധാരണയായി കാണാവുള്ള അലസത നമ്മുടെ യുവാവിനെ ബാധിച്ചിരുന്നില്ല. സ്കൂൾഫൈനൽ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ലഭിച്ച മീഫ്ല അവധിദിവസങ്ങളിൽ മുക്കെയും, സാമ്പത്തികനിരീക്ഷണാർത്ഥം പെരുഗ്രാമങ്ങളും സന്ദർശിച്ചു നിവാസികളുടെ ജീവിതരീതി, ക്ഷേണരീതി, കൃഷി ഇത്യാദി വിഷയങ്ങളും അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

മൂന്നാംവർഷം. മദ്രാസിൽനിന്നു കോയമ്പത്തൂരുവരെയുള്ള ഗ്രാമസന്ദർശനാർത്ഥം ജോർജ്ജ് ഒരു ട്രൂപ്പ് സഹപാഠികളോടുകൂടി സൈക്കിൾയാത്ര ആരംഭിച്ചു പല ഗ്രാമങ്ങളിൽ എത്തുകയും അവിടവിടെയായി തന്റെ ഡയറിയിൽ പതിഞ്ഞ വിവിധ എടുപ്പുകളുടെയും ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പല സ്ഥലങ്ങളുടെയും ഗ്രാമീണബാലന്മാരുടെയും പടങ്ങൾ ശേഖരിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം പല സംഗതികളെക്കുറിച്ചു നൂതന അറിവുകൾ ലഭിക്കുന്നതിനും, താൻ ഇതുവരെയും മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന ചില സംഗതികളുടെ അബദ്ധവശങ്ങളെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനും ജോർജ്ജിനെ സഹായിച്ചു.

ബി. എ. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ലഭിച്ച അവധിസമയം മുഴുവനും തന്റെ സ്വദേശത്തുള്ള ഗ്രാമങ്ങളുടെ അഭ്യുന്നതിയെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊ

ണ്ണാണ പ്രവൃത്തി ആരംഭിച്ചതു്. സ്വന്ത ഗ്രാമത്തിൽതന്നെ മരു സാമ്പത്തിക പഠ്യവേക്ഷണം നടത്തി അതിലെ കർഷകന്മാരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും ധനസ്ഥിതിയും ആരോഗ്യസ്ഥിതിയും നന്നാക്കുന്നതിനു മരു പദ്ധതി രൂപീകരിക്കുന്നതിലാണു് ആദ്യമായി തന്റെ ശ്രദ്ധ പതിച്ചതു്. രണ്ടുമാസക്കാലം ഇങ്ങനെ ചിലവിട്ടതിന്റെ ശേഷം മാത്രമേ ആ ഗ്രാമവാസികളുടെ ആവശ്യങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു തനിക്കു സാധിച്ചുള്ളു. ആ ദരിദ്രവാസികളായ കർഷകന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ധനവാന്മാർക്കു കടപ്പെട്ടവരും, പണയത്തിലായ തോട്ടങ്ങളും, പുരയിടങ്ങളും, തിരിച്ചെടുക്കുന്നതിനു് യാതൊരു നിവൃത്തിമാർഗവും കാണാതെ കഴുങ്ങുന്നവരുമായിരുന്നു. ഈ ദുരവസ്ഥയിൽനിന്നു് ഈ സാധുക്കളായ കൃഷീവലന്മാരെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു് പരസ്പരധനസമാഹരണമായ സംഘങ്ങൾ വളരെ പ്രയോജനകരമായിത്തീരുമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിൽ ഈ സംഘങ്ങളുടെ തത്വങ്ങളേയും പ്രവർത്തനരീതിയേയുംകുറിച്ചു് അവരെ മനസ്സിലാക്കി, അവരുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ചു രണ്ടു സംഘങ്ങളും രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനുംപുറമെ വാടക കൊടുത്തു ശുദ്ധവായുവും സൂര്യപ്രകാശവും പ്രവേശിക്കാത്ത മരൊറ്റ മുറിമാത്രമുള്ള വീടുകളിൽ താമസിക്കുന്നവരുടെ നന്മയ്ക്കായി അവർ കൊടുത്തുവരുന്ന വാടകമാത്രം കൊടുത്തു് പതിനഞ്ചു വർഷത്തിനകം സ്വന്തമായി വീടു ലഭിക്കത്ത

ക്കവിണ്ണും മരേപ്പാട്ടും ജോജ്ജ്നടപ്പിൽ വരുത്തി. ഇങ്ങനെയാണു് ഈ വിദ്യാർത്ഥി തന്റെ സമയം സാമൂഹ്യ സേവനത്തിനായി ചെലവിട്ടതു്.

ഈ പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യവരുന്നതിനിടയിൽ ഒരു ദിവസം കാലത്തു തപാൽശിപായി ഒരെഴുത്തുമായി ജോർജ്ജിനെ അന്വേഷിച്ചു വന്നു. ആ സമയത്തു ജോർജ്ജു് അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ജ്യേഷ്ഠൻ മാത്യുതന്നെ എഴുത്തു പൊട്ടിച്ചു. ജോർജ്ജിന്റെ പരീക്ഷാഫലം മദ്രാസിലുള്ള അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ ആരെങ്കിലും അറിയിച്ചതായിരിക്കും എന്നോത്താണു് മാത്യു എഴുത്തു വായിച്ചുനോക്കിയതു്. പക്ഷെ, എഴുത്തുവായിച്ചപ്പോൾ മാത്യുവിനുണ്ടായ കോപാതിരേകങ്ങൾക്കു കണക്കില്ലായിരുന്നു. പണ്ടുതന്നെ ജോർജ്ജിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ മാത്യുവിനിഷ്ടമില്ല. അവന്റെ ശ്രമങ്ങൾമൂലം തൊഴിലാളികളെ ഉയർത്തുന്നതിനു പദ്ധതിയുണ്ടെങ്കിൽ, ഇനിയും അവരെ അടിമത്തത്തിൽ വെച്ചു് നിസ്സാരശമ്പളിയുംകൊടുത്തു ജോലി ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നതിനു് പ്രയാസമായിരിക്കുമെന്നാണു് മാത്യുവിന്റെ ഭയം. "ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടി സമ്പാദിക്കുന്ന സ്വത്തെല്ലാം നശിപ്പിക്കാനായിട്ടാണു് അവന്റെ ഈ സംരംഭങ്ങൾ. ഇവൻ അവധിയിൽ ഒരു ദിവസമെങ്കിലും വീട്ടിൽ ഇല്ലെന്നു് മാത്രമല്ല, ഇപ്പോൾ തീവണ്ടിയാത്രയും ചെയ്തു് ദേശാടനത്തിനാരംഭിക്കയാണു്. ഞാൻ ഒരിക്കലും ഈ യാത്രയ്ക്കനുവദിക്കുന്നതല്ല. ഏതെന്നെല്ലാം പൂലമ്പിക്കൊണ്ടു് എഴുത്തു പൂമുഖത്തെ മേശമേൽ വലിച്ചെറിഞ്ഞു് അ

ട്ടത്തുനിന്നിരുന്ന പറിഞ്ഞുവിനെ വിളിച്ചു കാപ്പി തയ്യാറാക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു.

മണി എട്ടര കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തോട്ടത്തിലേക്കു പോകാനുള്ള സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രൂലിക്കാർ ജോലിക്കു പോകാൻ തയ്യാറായി മുറ്റത്തു ഹാജരായി നിൽക്കുന്നുണ്ട്. മാത്യു കാപ്പി കുടിച്ചതിന്റെ ശേഷം ക്രൂലിക്കാരുമായി തോട്ടത്തിലേക്കു പോകാൻ പുറപ്പെട്ടെങ്കിലും എന്തോ ചില അസ്വാസ്ഥ്യം നിമിത്തം പോകുന്നില്ലെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി തോട്ടത്തിൽ നടത്തുവാനുള്ള ജോലികൾ കാര്യസ്ഥനെ ഭരമേല്പിച്ചു് അവനെ ക്രൂലിക്കാരുടെ കൂടെ അയച്ചു. മാത്യു വീട്ടിൽ ഇരുന്നു പല സംഗതികളും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. "കുടുംബസ്വത്തു് ഇപ്പോൾ ഏകദേശം രണ്ടുലക്ഷം രൂപയോളം വരും. പിതാവു് കാര്യാമികം എന്നെ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ ഒരു ലക്ഷത്തിൽ കവിയാത്ത സ്വത്തേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അനുജന്മാരാകട്ടെ, പ്രതിമാസം അഞ്ഞൂറിലധികം രൂപ ശമ്പളം വാങ്ങിയിട്ടും ഒരു പൈപോലും വീട്ടിലേക്കയയ്ക്കുന്നില്ല. അവർക്കു വേനൽക്കാലത്തു് സുഖമെടുക്കുന്നതിനു കുന്നത്തും കൊടൈക്കനാലുമുള്ള വാസം അത്യാവശ്യമാണുപോലും. വാർദ്ധക്യത്താൽ പിതാവിനു് ശരീരത്തിനു നല്ല സുഖമില്ലെന്നു് എത്ര തവണ എഴുതീട്ടും ഒരാളെങ്കിലും ഇങ്ങോട്ടു തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതുകൂടിയില്ല. ഞാനോ രാപ്പകൽ കായക്ലേശം ചെയ്തു പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു, ഈ വീട്ടി

ൽതന്നെ സുഖമെടുത്തു താമസിക്കുന്നതിനുപോലും വഴി കാണാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു. എത്ര പണമാർജ്ജിച്ചുണ്ടാക്കിയാലും അവകാശം എല്ലാവർക്കും സമമാണു്. ഇതിനുംപുറമെ കുടുംബച്ചെലവു് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു് ജോണ്ണും ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണു്. അവനു് ശീമയ്ക്കു പോകണമെന്നാണു് ആഗ്രഹം. അതുകൊണ്ടു് മേലാൽ കാര്യാദികം നോക്കി നടത്തണമെങ്കിൽ പിതാവുമായി സംഗതികൾക്കു ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഒക്കെയും പാലിക്കാതെ ഞാൻ ഒന്നും ചെയ്യാൻ തയ്യാറില്ലാ എന്നൊക്കെയായിരുന്നു മാത്യുവിന്റെ അഭിപ്രായം.

മാത്യു ചിന്താമഗ്നനായിരിക്കുമ്പോൾ തപാൽശിപായി ഒരു കമ്പി കൊണ്ടുവന്നു. ജോണ്ണിൽനിന്നുള്ളതാകയാൽ അവന്റെ പരീക്ഷാവിജയത്തെ അറിയിക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്നു മാത്യു അനുമാനിച്ചു എങ്കിലും കമ്പി പൊട്ടിക്കുന്നതിനു മാത്യുവിന്റെ അസൂയാകലുഷിതമായ മനസ്ഥിതി അവനെ അനുവദിച്ചില്ല. എന്തായാലും ജോർജ്ജിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനു വാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ പുമറ്റത്തു വീട്ടിലേക്കയച്ചു.

അദ്ധ്യായം 2.

പൂമുറത്തുവീടും സാമൂഹ്യസേവനവും.

നെല്ലിക്കുന്നത്തുനിന്നു് ഉദ്ദേശം രണ്ടു് ഫർലോങ്ങു് ദൂരത്താണു് പൂമുറത്തുവീടു്. ആ വീട്ടിലെ വക്കീസു് തന്റെ സഹപാഠിയും പ്രിയമിത്രവും ആയിരുന്നതിനാൽ പരീക്ഷയെക്കുറിച്ചും മറ്റും സംസാരിക്കുന്നതിനു പോയിരിക്കയായിരുന്നു. പൂമുറത്തു വീട്ടുകാർ പഴയ തറവാട്ടുകാരാണു്. പക്ഷേ ഏതൊ ചില അനിഷ്ട സംഭവങ്ങളാൽ സ്വത്തിൽ സിംഹഭാഗവും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. എങ്കിലും അവിടത്തെ വൃദ്ധനായ പാത്തപ്പനു് ഈ സംഭവങ്ങളും നിമിത്തം മനസ്സിനു് ഒട്ടും തന്നെ അസ്വാസ്ഥ്യം നേരിട്ടിട്ടില്ല. സർവ്വശക്തനായ ദൈവം അറിയാതെ തന്റെ പ്രജകൾക്കു് ഒന്നും സംഭവിക്കയില്ലെന്നും, ഈ കഷ്ടതകളെല്ലാം ആ ഭഗവാന്റെ നന്മയ്ക്കാണെന്നും ആ വൃദ്ധൻ ക്രമേണ്ണ തന്റെ സന്താനങ്ങളോടു പഠിപ്പിച്ചു് അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ചിലപ്പോഴൊക്കെയും യോബിന്റെ ചരിത്രം വൃദ്ധൻ അവരെ സ്മരിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. പൂമുറത്തു വീട്ടിലെ പാത്തപ്പനു് രണ്ടുമക്കളും മാതൃമേയുള്ളു. അവരിൽ മൂത്തവനാണു് ജോഷ്വിന്റെ സഹപാഠിയായ വക്കീസു്. വക്കീസിന്റെ സഹോദരിയും തങ്കം എന്നു് വിളിച്ചുവരുന്നവളുമായ മറിയാമ്മ ഇന്റർമീഡിയറു് പരീക്ഷാവിജയിയായിരിക്കയാണു്. ഇവ

രുടെ വൃദ്ധയായ മാതാവു് ഇപ്പോഴും ആദ്ധ്യാത്മിക വിഷയത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിപ്പിച്ചു് തന്നാൽ കഴിവുള്ള തോളം സൽപ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. വക്കീസ് ബി. എ പാസായാൽ അവൻ തങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാവിശ്രേയസ്സിന് മാർഗ്ഗദർശിയായിത്തീരുമെന്നുള്ള ആശ പാത്തപ്പനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയ്ക്കും ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ബി. എയ്ക്കു ജയിക്കയാണെങ്കിൽ മദ്രാസിലെ സിക്രട്ടേറിയറ്റിൽ നല്ലൊരു ജോലി സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാധീനശക്തിയും വക്കീസിനുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവനും പരീക്ഷാഫലത്തെക്കുറിച്ചു് അതികാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു.

ജോർജ്ജും വക്കീസും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണു് നെല്ലിക്കുന്നത്തു വീട്ടിൽ നിന്നയച്ച വാല്യക്കാരൻ അവിടെ എത്തിയതു്. ജോർജ്ജുകുഞ്ഞിനെ ജ്യേഷ്ഠൻ വിളിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഒരു കമ്പി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും വാല്യക്കാരൻ അറിയിച്ചു. ജോർജ്ജ് ഉടനേതന്നെ വക്കീസിനോടു് അതു പരീക്ഷാഫലം അറിയിക്കുന്ന കമ്പിയായിരിക്കാമെന്നു് പറഞ്ഞു് പോകാൻ എഴുന്നേറ്റു. പരീക്ഷാഫലം എന്നും കമ്പിയെന്നും കേട്ടപ്പോൾ വക്കീസിന്റെ സഹോദരി വേഗം പുറത്തേയ്ക്കുവന്നു. എന്താ പരീക്ഷയുടെ വിവരം അറിഞ്ഞോ, ജ്യേഷ്ഠാ? എന്നു ചോദിച്ചു. "ഇല്ലാ, ഇന്നു് ജോർജ്ജിനു ഒരു കമ്പി വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും അതു പരീക്ഷാഫലത്തെ കുറിച്ചായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നുവെന്നും ഇതാ,

ഈ വാല്യക്കാരൻ വന്നു പറയുന്നു. അതറിയുന്നതിന് ജോർജ്ജ് പോകുന്നുണ്ട്. ഞാനും പോയി അറിഞ്ഞുവരാം." എന്ന് വക്കീസ് മറുപടി പറഞ്ഞു് അവർ രണ്ടുപേരും നെല്ലിക്കുന്നത്തു വീട്ടിലേക്കു യാത്രയായി.

അല്ലയോ വായനക്കാരേ! പ്രകൃതിതന്നെ അപൂർണ്ണമായ മനുഷ്യകയാൽ ആ അപൂർണ്ണത അതിലെ ഓരോ വ്യക്തികളേയും ബാധിക്കുമല്ലോ.

"എല്ലാംതികഞ്ഞിട്ടൊരുവസ്തുപോലും തണ്ണാർമകൻ ഹന്ത ചമച്ചതുണ്ടോ" എന്നല്ലൊ കവിവാക്യം. അതിനാൽ മറിയാമ്മ ഒരു പരിപൂർണ്ണ സുന്ദരിയാണെന്നു് ഒരു പക്ഷേ നിങ്ങൾ സമ്മതിക്കയില്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും പേതോഹരമായ അവളുടെ വദനശോഭയിലും പ്രകൃതിദേവിയുടെ ഹൃദയാകർഷകമായ ഒരു സമ്പത്തായിരുന്നു.

അർദ്ധചന്ദ്രാകൃതിയോടുകൂടിയ ഫാലപ്രദേശം, അവയെ അലങ്കരിച്ചു ചെയ്തിരുന്ന നീലാളകങ്ങൾ, പാപസദൃശമായ ചില്ലിക്കൊടികൾ, മധുരമനോഹരമായ ഇളംപുഞ്ചിരി, നിസർഗ്ഗസുന്ദരവും അതിപരിപാവനവുമായ കടാക്ഷവീക്ഷണം എന്നിത്യാദി ഒരു യുവാവിൻറെയെന്നല്ല ഒരു സർവ്വസംഗപരിത്യാഗിയുടെ പോലും ഹൃദയവികാരങ്ങളെ പ്രഥമവീക്ഷണത്തിൽ ഇളക്കാൻ ശക്തമായിരുന്നു.

ഈ മോഹനാകാരത്തിൻറെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഈശ്വരഭക്തിയുള്ളവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു് കുട്ടികളെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ ഈശ്വരഭക്തിയിൽ വളർത്തിവ

ന്നിരുന്നു. ജഗൽകാരുണികനായ പരമപിതാവു നൽകിയിരുന്ന സന്താനങ്ങളെ മൈവഭയത്തിൽ വളർത്തുവാനുള്ള ചുമതല പാത്തുപ്പനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിക്കും ഉണ്ടായിരുന്നതായിരുന്നു ഇതിന്റെ കാരണം. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കടുംബജീവിതത്തെ പ്രതിബിംബിച്ചുകാണിക്കുന്ന കണ്ണാടികളാണ് ശിശുക്കൾ എന്നും അവർക്ക് ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. ദിവസം തോറും അഞ്ചുമണിക്കും രാത്രി എട്ടുമണിക്കുമുള്ള കുടും ബപ്രാർത്ഥന അവർ ഒരുദിവസമെങ്കിലും മുടക്കിയിരുന്നില്ല. ഞായറാഴ്ച കൃത്യസമയത്തു പള്ളിയിൽ കുടും ബസഹിതം ഹാജരാകുന്നതിന് അവർ ഒരിക്കലും വീഴ്ച വരുത്തിയിരുന്നില്ല. പള്ളിയിൽ കാണിക്കശേഖരം ഇടുന്നതിനാകട്ടെ ഇടവകവരുമാനങ്ങൾക്കും യഥാശക്തി കൊടുക്കുന്നതിനാകട്ടെ പൂമുഖത്തുവീട്ടിലെ വയോധികയായതൊരു വൈമനസ്യവും ഇല്ലായിരുന്നു. പതിവായിട്ടുള്ള വരുമാനങ്ങൾക്കു പുറമെ രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ഇടവകയിലെ വിവിധ സ്ഥാപനങ്ങളെ നിലനിർത്തിപ്പോകേണ്ടുന്നതിനുള്ള ചെലവിലേക്കും ശക്തിക്കുപുറം കൊടുക്കുന്നതിനും ആ പുണ്യപുരുഷൻ അശ്രദ്ധ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നില്ല. ഇടവകാംഗങ്ങൾ തങ്ങളുടെ പ്രാപ്തിക്കനുസരിച്ചു കൊടുക്കാതെയിരുന്നാൽ ഇടവകകാര്യങ്ങൾ കഴപ്പത്തിലാകുമെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും വരുമാനങ്ങൾ കൂടിപ്പോയെന്നോ ചെലവുകൾ കുറയ്ക്കണമെന്നോ പൊതുയോഗങ്ങളിൽ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുപോരും അവയുടെ ആവശ്യങ്ങളെക്കു

ഠിച്ച കാരണസഹിതം തെളിയിക്കുന്നതിനുള്ള ധൈര്യവും പ്രാപ്തിയും പാത്തുപ്പുന്ന മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

ഇപ്രകാരമുള്ള ആചാരങ്ങളിൽ വളർന്നുവന്നവളായിരുന്ന മറിയാമ്മ. അതുകൊണ്ട് അവളിൽ ഈ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നതു് അത്ഭുതമായിരുന്നില്ല. തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഉൽകൃഷ്ടനാമത്തെ നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു് അവർ ചെറുപ്പംമുതൽക്കേ ഉത്സാഹിച്ചുവരികയാണു്. വിദ്യാഭ്യാസം മൂലം ലഭിച്ച ജ്ഞാനം തന്റെ ഇടവകയിൽപെട്ട സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ ആത്മികമായും മാനസികമായുമുള്ള അഭിവൃദ്ധിക്കായി ചെലവിടേണ്ടതാണെന്ന ഈ തരുണീരത്നം നല്ലപോലെ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, അതുകൊണ്ടു് അവർക്കു സിദ്ധിച്ച ജ്ഞാനസമ്പത്തു തന്നെക്കാൾ നിർഭാഗ്യവതികളായ സഹോദരിവർഗ്ഗത്തിനു വിതരണംചെയ്യാൻ അവർ എപ്പോഴും സന്നദ്ധയായിരുന്നു. തന്നിമിത്തം വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിച്ച ചില യുവതികളിൽ കണ്ടുവരാറുള്ള പരപുച്ഛം, ഉന്നതഭാവം, മുതലായ ദുസ്വഭാവങ്ങൾ 'തങ്കു'ത്തിന്റെ മാറു കറയ്ക്കുന്നതിനുപോലും സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസതത്പരത്വം, ഔദാര്യം എന്നിത്യാദി അവധികാലങ്ങളിൽ സ്വദേശീയരായ സഹോദരിവർഗ്ഗത്തെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതു മഹത്പുണ്യപ്രവൃത്തിയായിട്ടാണു് അവർ ഗണിച്ചുവന്നിരുന്നതു്.

അതുരാശ്രൂഷയിൽ പരിശീലനം ലഭിച്ചിരുന്ന

ളുകൊണ്ടു രോഗികളെ സന്ദർശിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലൊക്കെയും മറ്റു പാട്ടു പാടി പ്രാർത്ഥിച്ചു് ഇറങ്ങിപ്പോകുന്ന മറ്റു 'ബാഹ്യ'കേതിയല്ലായിരുന്നു അവളിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്. രോഗികളെ ചെന്നു കാണുമ്പോഴും അവരുടെ കിടപ്പുമുറി, ക്ഷേണരീതി, ശുചിത്വം ഇത്യാദി വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയാണു അവളുടെ പ്രധാന സംശോധനം. രോഗികളുടെ മുറിയിൽ അധികമാളുകൾ കൂടിയിരുന്നു അതു പ്രദേശത്തുള്ള മറ്റു രോഗികളുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും, ചിലരുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ചും ചിലപ്പോൾ വെറും നേരംപോക്കുകൾ പറഞ്ഞു രോഗികളെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ അനൌചിത്യത്തെക്കുറിച്ചും, ഭവിഷ്യൽഫലങ്ങളേകുറിച്ചും അവർ സന്ദർശകരെ സാവകാശമായി ഗ്രഹിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഇതിനും പുറമെ ബാലികമാരെ തയ്യൽവേല, ഗൃഹരക്ഷണം, പ്രാഥമികചികിത്സ എന്നീ വിഷയങ്ങളും പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനു് ശനിയാഴ്ചതോറും അതു ഗ്രാമത്തിലെ പാഠശാലയിൽ മാതൃപരിശീലനക്ലാസ്സും അവർ നടത്തിവന്നിരുന്നു. ഇങ്ങനെയായിരുന്നു മറിയാമ്മ അനന്യസാധാരണമായ തന്റെ വിവാഹത്തിനു മുമ്പുള്ള ദിവസങ്ങൾ ചെലവുചെയ്തതു്.

വക്കീലും, ജോജ്ജും വീട്ടിൽനിന്നിറങ്ങിപ്പോയതിന്റെ ശേഷം പരീക്ഷാഫലം അറിയുന്നതിനു് അവർ വളരെ ജാഗ്രതയായി കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. മറിയാമ്മയുടെ പരീക്ഷാഫലം അറിഞ്ഞിട്ടു് മാസ്സങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇന്റർമീഡിയറ്റു പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാംക്ലാസിലാണു് അവർ വിജയിയായിരിക്കുന്നതു്.

അതുകൊണ്ടു ജ്യേഷ്ഠനും സ്വതന്ത്രർഥമായ ഒരു വിജയം ലഭിച്ചുകാണ്മാൻ ഉള്ള ആഗ്രഹം കലശലായിരുന്നു. ഏറെ താമസിയാതെ വത്സീസു് ഓടിവന്നു. "എടി, തങ്കെ, ഞാൻ ഒന്നാംക്ലാസിൽ പാസായിരിക്കുന്നു. ജോർജ്ജ് സംസ്ഥാനത്തിൽ ഒന്നാമനായും" എന്നു പറഞ്ഞു. ഈ സന്തോഷവർത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ തങ്കം പ്രഥമമായി ചെയ്തതു തന്റെ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഒരു സ്തോത്രപ്രാർത്ഥന കഴിക്കയായിരുന്നു. വത്സീസു് സസന്തോഷം പരീക്ഷാഫലം മാതാപിതാക്കന്മാരെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അവർക്കുണ്ടായ സന്തോഷം അനിർവാച്യമായിരുന്നു. വൃദ്ധനായ ഭ്രാത്തപ്പൻ തന്റെ അരുമസന്താനങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും വിളിച്ചു അവരോടുള്ളരെ സ്നേഹത്തോടുകൂടി "പ്രിയ മക്കളെ, നിങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഈ വിജയത്തിൽ നിഗളിച്ചുപോകരുതേ! ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു നിങ്ങളുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചു സർവ്വശക്തനോടറിയിക്കുക, അവൻ നമുക്കായി കരുതുന്ന ദൈവമാണു"", എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു.

SEN GUPTA MEMORIAL READING ROOM & LIBRARY PUTHIYARA.

അദ്ധ്യായം 3.

കുടുംബചരിതം.

ജോർജ്ജിന്റെ വിജയത്തിൽ വീട്ടുകാർക്കു വലിയ സന്തോഷമായിരുന്നു എങ്കിലും മാതൃവിന്റെ മനഃസ്ഥിതി വ്യത്യസ്ഥമായിരുന്നു. ജോർജ്ജിനെ വീ

ട്ടജോലിക്ക് കിട്ടാൻ പ്രയാസമായെന്നുള്ള ഭയമായിരുന്നു ഈ വ്യത്യസ്ഥ മനഃസ്ഥതിക്കുള്ള കാരണം. പരീക്ഷാഫലത്തെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിക്കുന്നതിനു് ജോജ്ജിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ പലരും എത്തി. പലതും പറഞ്ഞു് ഇറങ്ങിപ്പോയതിന്റെ ശേഷം മാത്യു അന്നു് തപാൽ ശിപായി കൊണ്ടുവന്ന എഴുത്തു കൊടുത്തു കോപത്തോടുകൂടി, "ഇനി എവിടേക്കാ യാത്ര? ഇതാ ഒരു എഴുത്തു വന്നിരിക്കുന്നു. നിനക്കു് അവധി സമയത്തും സക്കീട്ടു് കഴിക്കണമെന്നല്ലാതെ വീട്ടുകാര്യങ്ങളും അന്വേഷിക്കണമെന്ന ചിന്തയുണ്ടായില്ല. ഞാനോ ഇവിടെക്കിടന്നു പ്രയാസപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു് മേലാൽ കുടുംബജോലികളും അന്വേഷിക്കണമെങ്കിൽ എനിക്കു കാരണാവകാശമായി ഇരുപതിനായിരം രൂപയും ബാക്കി മുതലിന്റെ സമാവകാശവും കാണിച്ചു് അച്ഛൻ ഒരു മരണപത്രം എഴുതി വെക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ഇനിയെങ്കിലും സ്വത്തു് സമമായി ഭോഗിച്ചു് എന്നെ വിട്ടേക്കട്ടെ" എന്നു ശഠിച്ചു പറഞ്ഞു.

ജോർജ്ജു് എല്ലാം കേട്ടു് കുറേ നേരം മൌനമവലംബിച്ചതിന്റെ ശേഷം "വീട്ടുകാര്യങ്ങളും ഭോഗിയായി നടന്നു് കാണണമെന്നുള്ള വാഞ്ഛ എനിക്കും ഉണ്ടു്. പക്ഷേ ഞാൻ വീട്ടുകാര്യങ്ങളും നടത്തണമെന്നു് ജ്യേഷ്ഠൻ ശഠിക്കയാണെങ്കിൽ അതിനും തയ്യാറാണു്. എന്നാൽ തല്ക്കാലം എനിക്കു് ഇതിനൊന്നും മറുപടി പറയുന്നതിനു് തോന്നുന്നില്ലാ. അച്ഛനും ജ്യേഷ്ഠനും എന്തു പറയുന്നുവോ അതിനനുകൂലമായി ഞാൻ

പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനൊരുക്കമാണ്".” എന്നുമാത്രം മറുപടി പറഞ്ഞു. മാതൃവിന്റെ കോപസമ്മിശ്രമായ സംസാരത്തിനൊത്തവണ്ണം ഒരു മറുപടി ജോർജ്ജിൽ നിന്നു് ലഭിക്കുമെന്നായിരുന്ന ജ്യേഷ്ഠൻ ധരിച്ചിരുന്നതു്. അപ്പോഴും ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അച്ഛന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു് അദ്ദേഹം എന്തെങ്കിലും ഒരു തീരുമാനം വരുത്തുമെന്നും താൻ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുപോയി. അതുകൊണ്ടു് ജോർജ്ജിന്റെ ശാന്തമായും വിനീതമായുമുള്ള ഉത്തരം അവന്റെ കോപാഗ്നിയെ കെടുത്തുന്നതിനു മൂലമായിത്തീർന്നു. ഒടുവിൽ എന്തൊ പിലതൊക്കയും അവ്യക്തമാംവണ്ണം പിറുപിറുത്തുകൊണ്ടു് തോട്ടത്തിലേക്കു പോകയാണെന്ന ഭാവത്തിൽ ഇറങ്ങിപ്പോയി.

ജോർജ്ജു് എഴുത്തു വായിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ, മദ്രാസു് വൈ. എം. സി. എ. യിൽ വെച്ചു് അടുത്തു് നടത്താൻ പോകുന്ന സമ്മർ ക്ലാസ്സിൽ ‘ഗ്രാമപുനരുദ്ധാരണം’ എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു മൂന്നു പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു് അവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അതിന്റെ സിക്രട്ടറി അയച്ച എഴുത്താണെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ പോകാമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. എന്നാൽ വണ്ടീസു് മദ്രാസിലേക്കു പോകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അന്നേ പോകാമെന്നുദ്ദേശിച്ചു് അവന്റെ യാത്രയെന്നാണെന്നു അറിയിക്കുന്നതിനു വേലക്കാരന്റെ പക്കൽ ഒരെഴുത്തു കൊടുത്തയച്ചു.

വേലക്കാരൻ പോയതിന്റെ ശേഷം ജോർജ്ജു്

ഏകനായിരുന്നു പലതും ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. വീട്ടിൽ താമസിക്കയെന്നതു ജോർജ്ജിനു് വലിയ പ്രയാസമായി തോന്നി. ഏതെങ്കിലും ഉദ്യോഗം പ്രമാണിച്ചു അടുത്തുതന്നെ സ്ഥലംവിട്ടുകയാണെങ്കിൽ താൻ ഗ്രാമപുനരുദ്ധാരണാർത്ഥം പ്രവർത്തിച്ചുവന്ന സർവ്വയതങ്ങളും വിഫലമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. ഏതായാലും മദ്രാസിലേക്കു പോകുവാനും തിരിച്ചുവന്നതിന്റെ ശേഷം താൻ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന പദ്ധതി പ്രായോഗികമാക്കിയശേഷം ഏതെങ്കിലും ജോലി അന്വേഷിക്കുവാനും ജോർജ്ജു് നിശ്ചയിച്ചു. ഇങ്ങിനെ ചിന്താമഗ്നനായിരിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ ഭൃത്യൻ വർഗ്ഗീസിന്റെ മറുപടിയുമായി തിരിച്ചുവന്നു. താൻ അടുത്ത തിങ്കളാഴ്ച മദ്രാസിലേക്കു പോകുന്നുണ്ടെന്നും വിമൻസ് കോളേജിൽ ചേരുവാൻ മറിയാമ്മയും വരുന്നുണ്ടെന്നും എഴുത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. എഴുത്തു വായിച്ചപ്പോൾ ജോർജ്ജിനു രോഷം തോന്നി. അവിടെനിന്നു് എഴുന്നേറ്റു, തനിച്ചു മദ്രാസിൽനിന്നു് ലഭിച്ച എഴുത്തിലെ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതിനും അങ്ങോട്ടു് യാത്രചെയ്യുന്നതിനു് അനുവാദം ലഭിക്കുന്നതിനുമായി അച്ഛന്റെ അടുക്കൽചെന്നു. മകന്റെ ഉൽകൃഷ്ട വിജയത്തിൽ കുതൂഹലചിത്തരായിരിക്കുന്ന ആ മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ഇളയ മകനായ ജോർജ്ജിന്റെ അഭീഷ്ടങ്ങളൊക്കെയും സായിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു സദാ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. അവൻ അച്ഛന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു് വസ്തുതകളും അറിയിച്ചപ്പോൾ മാണി യാതൊരു പ്രതിക്രിയാ

ഭിപ്രായവും പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. അടുത്ത തിങ്കളാഴ്ച വ
ണ്ടീസ്സിനോടൊന്നിച്ച് പോകുവാനാണ് ആഗ്രഹിക്ക
ുന്നതു് എന്നറിയിച്ചപ്പോൾ മാണിക്യ സന്തോഷമാ
ണുണ്ടായതു്. മുമ്പുതന്നെ പിതാവിന്റെ മനഃസ്ഥിതി
യെക്കുറിച്ച് നല്ല പരിചയമുണ്ടായിരുന്ന ജോജ്ജിന്
തന്റെ മദ്രാസ് യാത്രയെക്കുറിച്ച് പിതാവു് വിരോ
ധിക്കയില്ലെന്നറിയാമെങ്കിലും ജ്യേഷ്ഠൻ താനറിയാതെ
എന്തെങ്കിലും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്ന സംശ
യമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അച്ഛന്റെ ഈ അനുകൂല്യഭാ
വം അവനെ സന്തോഷരിതനാക്കിത്തീർത്തു. ഉട
നെതന്നെ എഴുത്തിലെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം താൻ
തക്ക സമയത്തു ക്ലാസ്സിൽ ഹാജരാകുന്നതുണ്ടെന്നു കാ
ണിച്ചു വൈ. എം. സി. എ. സെക്രട്ടറിക്ക് എഴുതുക
യും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 4.

വിവാഹാലോചന.

അന്നുരാത്രി അത്താഴം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേ
ഷം മാണിയും ഭാര്യ സാറാമ്മയും വീട്ടിലെ വിശാല
മുറിയിൽ ഇരുന്നു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു.
മാതൃവും ജോജ്ജും മുറിയിൽ മാരോസ്ഥാനം അവലം
ബിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

സാറാമ്മ:—നമ്മുടെ ജോജ്ജുകുട്ടി ഇനിയും പ
ഠിക്കണമെന്നു് എനിക്കാഗ്രഹമില്ല. നമുക്കു പ്രായാ

ധികൃതം ആയി. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ വിവാഹം കഴിച്ചുകാണണമെന്ന മോഹം എനിക്കുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അവൻ പരീക്ഷയിലും വിജയിയായി. വടക്കേ വീട്ടിൽ താരു ജ്യേഷ്ഠൻ വരികയാണെങ്കിൽ ഇനി പണ്ടു പറഞ്ഞതുപോലെ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ശരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു തീരുമാനമുടനടി അദ്ദേഹത്തിനു കൊടുക്കേണ്ടതായി വരും. അദ്ദേഹം ആറായിരം രൂപാ സ്ത്രീധനമായി നൽകാമെന്നും പറയുന്ന സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകളെ വിവാഹംചെയ്തു കൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിലാഷം.

മാണി:—ജോർജ്ജ് ഇവിടെ ഉണ്ടല്ലൊ. അവന്റെ മൂത്ത ജ്യേഷ്ഠനുമുണ്ട്. അവരാണ് മേലിൽ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെയും ഭരമേറ്റു നടത്തേണ്ടുന്നവർ. മാതൃകഞ്ഞേ, ഈ കാര്യത്തിൽ നിന്റെ അഭിപ്രായമെന്താണ്?

മാതൃ:—അമ്മ പറഞ്ഞതുപോലെ ജോജ്ജ് ഇനി പഠിക്കാൻ പോകേണ്ട എന്നുതന്നെയാണ് എന്റെയും അഭിപ്രായം. താരുജ്യേഷ്ഠന്റെ വീട്ടുകാരുമായി ഒരു ബന്ധുതയുണ്ടാകുന്നതു എല്ലാംകൊണ്ടും നല്ലതാണെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. ഇതിലും ശ്രേഷ്ഠതരമായ ഒരു സ്ത്രീധനം നാം ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നതും ഭംഗിയല്ല. ഇനി അദ്ദേഹം വരികയാണെങ്കിൽ വിവാഹം നടത്തുന്നതിനു വിരോധമില്ലെന്നറിയിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

സാറാമ്മ:—നിങ്ങൾ ആ കന്യകയെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ അവളെ ഒരിക്കൽ പള്ളിയിൽവച്ചു കണ്ടതായി ഓർക്കുന്നുണ്ട്. അവളുടെ സംസാരരീതിയും വർത്തമാനരീതിയും സൂക്ഷിച്ചതിൽ എനിക്ക് അന്നു് നല്ലൊരഭിപ്രായമാണുണ്ടായതു്. സ്വഭാവം നല്ലതാണെന്നു അവളുടെ അയൽവാസികൾ പറയുന്നുണ്ട്. ആകൃതി കണ്ടാലും തരക്കേടില്ല.

മാണി:—ജോജ്ജേ, അമ്മ പറയുന്നതു കേട്ടുവോ? നിന്റെ ഇഷ്ടവുംകൂടി അറിഞ്ഞിട്ടു വേണം ഈ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടുവാൻ.

ജോജ്ജ് ഇതൊക്കെയും കേട്ടിരുന്നതല്ലാതെ ഒരക്ഷരംപോലും ശബ്ദിച്ചില്ല. ഈ മൌനവ്രതത്തിനു് കാരണങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല. മന്നാമതായി ഏതെങ്കിലും ഒരുദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് ഇരുപത്തിയഞ്ചു് വയസ്സു് പ്രായമായതിന്റെ ശേഷം വിവാഹം കഴിച്ചാൽ മതി എന്നു പക്ഷക്കാരനാണു് ജോർജ്ജ്. പക്ഷെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ആഗ്രഹത്തിനു് ജോർജ്ജ് കീഴ്പെട്ടുകയാണെങ്കിൽതന്നെ അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതും വടക്കെ വീട്ടിലെ താന്ത്രിക്കുട്ടിയുടെ മകളുമായ അച്ചാമ്മയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനു് അവനിഷ്ടമില്ലായിരുന്നു.

ഈ യുവതിയാകട്ടെ ഏഴാംക്ലാസ്സിലെ പഠനം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിനുമുമ്പു് സ്കൂൾവിട്ടു് വീട്ടിൽ സ്ഥിരമായിരിക്കയാണു്. കാഴ്ചയ്ക്കു് സുന്ദരിയുമായിരുന്നു. അതു ജോർജ്ജിനു ബോദ്ധ്യവുമാണു്. അവളുടെ കണ്ണു

ത്തിലും ഭൂജങ്ങളിലും സുലഭമായണിഞ്ഞിരുന്ന സ്വ
ർണ്ണാഭരണങ്ങൾക്കുപോലും അവളുടെ ദേഹകാന്തിയെ
ജയിക്കുന്നതിനു് സാധിച്ചിരുന്നില്ല. പക്ഷെ, വടക്കെ
വീട്ടുകാർ ഉൽകൃഷ്ടകുലജാതന്മാരല്ലെന്നുള്ള ഒരു അപ
ഖ്യാതി അവർ എങ്ങിനെയൊ സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞി
ട്ടുണ്ടു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തോടു അവൾക്കു തീരെ അഭിരുചി
യുണ്ടായിരുന്നില്ല. അച്ഛാമ്മയെ ഏഴാം ക്ലാസ്സുവരെ പ
ഠിപ്പിച്ചതു വിവാഹം കഴിക്കുന്നതുവരെ വീട്ടിൽ നി
ർത്തുന്നതിനുള്ള അസൌകര്യം നിമ്മു് ഓർത്തും വിവാ
ഹാലോചനകർ വരുന്നതിനുള്ള സൌകര്യത്തെ ലാ
ക്കാക്കിയും ആയിരുന്നു. ഇതുവരെയും ആ ഉദ്ദേശം
നിഷ്ഫലമായി കലാശിച്ചതിനാൽ വീണ്ടും പഠിക്കാന
യച്ചു പണനഷ്ടം വരുത്തുവാൻ ലുബ്ധനായ താമ്രജ്യേ
ഷ്ഠന്റെ മനസ്സനുവദിച്ചില്ല. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം ല
ഭിച്ചവരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കച്ചവടക്കാരെപോലെ അ
ന്യായമുണ്ടാക്കുന്നവരല്ലെന്നു് അയാൾ ക്രുടെ ക്രുടെ പറ
യാറുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇവയൊന്നുമല്ലായിരുന്ന ജോർജ്ജി
ന്റെ പ്രതിക്രുലാഭിപ്രായത്തിന്റെ കാരണങ്ങൾ. സ്ത്രീ
ധനംക്രുടാതെ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നാ
യിരുന്നു തന്റെ പ്രധാന ഉദ്ദേശം. അവൻ സ്ത്രീധന
ബഹിഷ്കരണ സമിതിയുടെ നിർമ്മാതാവും അതിലെ
അക്ഷീണ പ്രവർത്തകനുമാണു്. മനോരമയിലും മറ്റു
പല പത്രങ്ങളിലും അജ്ഞാതനാമത്തിൽ സ്ത്രീധനംമൂ
ലം കേരളത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിനു വന്നുക്രു
ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിവിധദോഷങ്ങളെ ക്രോഡീകരി
ച്ചു് പലപ്പോഴും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതാറുണ്ടു്. ചില

പ്പോരം വാദപ്രതിവാദങ്ങളും നടത്തിയും പ്രസംഗവേദികളിൽ കയറി ഉജ്വലമായ പ്രസംഗങ്ങളും ചെയ്തും അജ്ഞാതനാമാവായി തന്നെ വേണ്ടോളം യശസ്സു സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പരസ്പരം അനുരാഗബന്ധത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന യുവതീയുവാക്കന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തകർത്തു് അവരുടെ ഭാവിയെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യുന്നതിനും "ഇങ്ങിനി കാണാതവണ്ണം" അവരെ അന്യോന്യം വേർതിരിപ്പിക്കുന്നതിനും സ്ത്രീധനം ഒരു കാരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതുനിമിത്തം സ്വഭാവേനത്തിൽ സ്ത്രീപുരുഷം ജനിക്കുന്നതുതന്നെ ദുഃഖകരമായി ഗണിക്കുന്ന ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരും ഇല്ലാതില്ല. സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാഞ്ഞിട്ടും പെൺമക്കളെ ഉയർന്ന വീടുകളിലേക്കു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ മോഹിച്ചു് കുടുംബസ്വത്തു പണയപ്പെടുത്തി കടം വാങ്ങി വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുമൂലം അധഃപതനത്തിലെത്തിയ വീട്ടുകാർ കേരളത്തിൽ ദുർല്ലഭമല്ല. സ്ത്രീധനം സ്വീകരിച്ചു ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു സ്വാഭിമാനത്തിനു കുറച്ചിലാണെന്നു ധരിച്ചിട്ടുള്ള യുവാക്കന്മാരും ക്ഷുദ്രക്കമാണു്. പ്രത്യുത, പരന്മാരുടെ സോദരകണങ്ങളുടെ ഫലമായ സ്വത്തു മുഴുവനും ഭാര്യയുടെ പുറകെ വലിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതാണു് ധീരകൃത്യം എന്നു വിവരിക്കുന്നവരെയാണു് ഇന്നു സുലഭമായി കണ്ടുവരുന്നതു്. ഭാര്യാഗൃഹങ്ങളിൽനിന്നു പണമായി ഒരു പൈ എങ്കിലും കൊണ്ടുവരാത്ത സാധുക്കളായ അബലകളെ അ

ഹോരാത്രം ഇട്ടലട്ടുന്ന ഭർത്താക്കന്മാരും ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ.

അതുകൊണ്ടു സാധുക്കളായ അബലാരത്നങ്ങളെ അവിവാഹിതരാക്കിത്തീർക്കയും, ഭാഗ്യവാന്മാരായ ഭർത്താക്കന്മാരെ പരിപാവനമായ പ്രേമബന്ധത്തിൽനിന്നു വിമുക്തരാക്കുകയും, മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ തകർക്കയും, ജ്യേഷ്ഠാനുജന്മാരെ സോദരീസ്നേഹമില്ലാത്തവരാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്യുന്ന ഈ സ്ത്രീധനഭൂതത്തിയെ ആസന്നഭാവിയിൽതന്നെ കേരളത്തിൽനിന്നു ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യുന്നതിന് അനവരതം അക്ഷീണപരിശ്രമം ചെയ്യുന്ന യുവകേസരികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്ന ജോർജ്ജ്. ക്രൈസ്തവസഭകൾ ഈ ദുരാചാരത്തെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നതിനു മുതിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇതിനെ തകർക്കുന്നതിനു നിയമനിർമ്മാണസഭാംഗങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിച്ചു ഒരു സ്ത്രീധനബഹിഷ്കരണബിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനുകൂടി അദ്ദേഹം തയ്യാറായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ താൻതന്നെ സ്ത്രീധനം വാങ്ങി ഒരു വിവാഹം കഴിക്കുന്നതായാൽ അതു തന്റെ പേരിനു ശാശ്വതമായ ഒരു അപകീർത്തിയെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണെന്നു തനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നു. ഇതുകൊണ്ടാണ് ജോർജ്ജ് അച്ചാമ്മയെ വിവാഹംകഴിക്കുന്നതിനു വിപരീതാഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചതു്.

ജോർജ്ജിന്റെ മനഃസ്ഥിതി നെല്ലിക്കുന്നത്തുവീട്ടിലെ മാണിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ തന്റെ പ്രിയതമയും പ്രഥമപുത്രനും വിവാഹത്തെ

ക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ജോർജ്ജിന്റെ ഇഷ്ടം അറിയുന്നതിനു അയാൾ ജാഗ്രതകനായിരുന്നു. ജോർജ്ജിന്റെ മെയനും സമ്മതമല്ലെന്നും അയാൾക്കു ഗ്രഹിക്കുന്നതിനിടയായി. അതുകൊണ്ടു് പ്രസ്തുത വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു് ജോർജ്ജു് മദ്രാസിൽനിന്നു വന്നതിന്റെ ശേഷം സംസാരിക്കാമെന്നു മാണി നിശ്ചയിച്ചു.

മാതാപിതാക്കന്മാരുമായുള്ള സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം ജോർജ്ജു് ഏകനായി തന്റെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചാലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. ജോജ്ജും മറിയാമ്മയും ചെറുപ്പംമുതലെ പരിചിതരാണു്. മറിയാമ്മ മദ്രാസിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ ജോർജ്ജു് അവളെ ചെന്നു കാണുകയും സംസാരിക്കയും പതിവുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അക്കാലത്തു അവർക്കു സോദരീസോദരന്മാരുടെ മൈത്രിമാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഇന്നാകട്ടെ ഈ സഹോദരമൈത്രിയെ ഒരു വിശ്വോത്തരാനുരാഗച്ഛായ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തന്റെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനകൾ ശക്തിപ്പെട്ടവരുംതോറും തനിക്കു മറിയാമ്മയോടുള്ള സ്നേഹം ശക്തിമത്തായി വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ സമയത്തു ആരെങ്കിലും ജോർജ്ജിന്റെ ഡയറി പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ അതിൽ ചില ഭാഗങ്ങളിൽ പി. പി. എം. എന്ന മൂന്നക്ഷരം എഴുതിയതായികാണാം. ആ തീയതികളിലൊക്കെയും ജോർജ്ജിനു മറിയാമ്മയെ കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണു് ആ അ

ക്ഷരത്രയങ്ങൾ സൂചിപ്പിച്ചതു്. അതിൽതന്നെ മറ്റൊരു പെയ്ജിൽ മറ്റു യാതൊന്നും രേഖപ്പെടുത്താതെ ഈ മൂന്നക്ഷരങ്ങൾ മാത്രം വലുതാക്കി എഴുതിയതു് ജോഷ്വാ അവളെയല്ലാതെ മറ്റാരെയും തന്റെ ജീവിതസർവ്വസ്വമായി സ്വീകരിക്കയില്ലെന്നു് തന്നത്താൻ ചെയ്ത ശപഥത്തിന്റെ മുദ്രാക്ഷരങ്ങളായിരുന്നു. തന്റെ സഹോദരിയോടു ജോർജ്ജിനു പ്രേമമുണ്ടെന്നല്ലാതെ അതു എത്രത്തോളം ആഴമുള്ളതായിരുന്നു എന്നു് വർഗ്ഗീസ്സിനു അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. നെല്ലിക്കുന്നത്തുവീട്ടുകാരുടെ പ്രതാപവും തൽക്കാലത്തെ ഉയർന്ന സ്ഥാനവും നിമിത്തം പൂമുറ്റത്തുവീട്ടുകാരുമായി ഒരു ബന്ധുതയിൽ ഏർപ്പെട്ടുന്നതിനു അവർ ഒരുങ്ങുകയില്ലെന്നു അവനു സൂക്ഷ്മമായിട്ടറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് ജോർജ്ജിനു, തന്റെ പെങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള പ്രേമത്തിന്റെ ആഴത്തെ അളന്നുനോക്കുന്നതിനു അവനു കഴിയാതെപോയതു്.

ജോഷ്വായും വർഗ്ഗീസ്സും മറിയാമ്മയും നിശ്ചിതദിവസത്തിൽ തന്നെ മദ്രാസിലേക്കു യാത്രയായി.

അദ്ധ്യായം 5.

പശ്ചാത്താപം.

മദ്രാസിലേക്കുള്ള ഈ യാത്ര ജോർജ്ജിനു അനിതരസാധാരണമായ ആഹ്ലാദത്തെ പ്രദാനംചെയ്തിരുന്നു. കുറച്ചുനാളത്തേക്കെങ്കിലും തന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ ശല്യം

ക്രൂടാതെയിരിക്കാമെന്നതും താൻ പ്രാണപ്രേയസിയായി മനസ്സിൽ വരിച്ച ആ യുവതിയൊന്നിച്ചു ഒരു യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനു് സാധിച്ചതുമായിരുന്ന ഈ സന്തോഷാതിരേകത്തിന്റെ കാരണങ്ങളാം. ഷൊർണ്ണൂരിൽനിന്നു വണ്ടികയറി ഈറോഡുജങ്ഷനിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവിടത്തെ ക്ഷേണശാലയിൽ കയറി ഊണുകഴിച്ചു വീണ്ടും വണ്ടിയിൽ കയറി. മറിയാമ്മയ്ക്കു നല്ല ഉറക്കവുമായി. അപ്പോൾ ജോർജ്ജു് വത്സീസിനോടു വീട്ടിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ വിസ്തരിച്ചു കേൾപ്പിക്കയും തന്റെ അഭീഷ്ടങ്ങളിൽ ഏതാനും വത്സീസിനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. ഏവംവിധമായ വിഷമഘട്ടങ്ങളിൽ സാന്ത്വനവാക്കുകൾ പറയുന്നതിനുള്ള പാടവം വത്സീസിനുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും സ്വഭാവനകാര്യങ്ങൾ സമ്മിശ്രമായിരിക്കുന്ന ഈ വിഷമാവസ്ഥയിൽ സ്നേഹിതനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരു മാർഗ്ഗവും കാണാതെ കുറേനേരം ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടതിന്റെ ശേഷം ജോർജ്ജിന്റെ ചിന്തയെ മറുവിഷയങ്ങളിലേക്കാകർഷിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു മാസിക എടുത്തു അതിലെ ഒരു ലേഖനം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. ജോർജ്ജു് കിടന്നുകൊണ്ടു് അതു കുറേനേരം വായിച്ചുരസിച്ചുപോയി. പിന്നെ ഉണർന്നതു ബയ്സിൻബ്രിഡ്ജിൽ എത്തിയപ്പോഴാണു്. മദ്രാസിൽ എത്തിയതിന്റെ ശേഷം വത്സീസും മറിയാമ്മയും ചിന്താതിരിപേട്ടയിലേക്കും ജോർജ്ജു് വൈ. എം. സി. എ. യിലേക്കും ടാമിൽ കയറി യാത്രയാകയും ചെയ്തു.

പിരിഞ്ഞുപോകുന്നതിനു മുൻപായി ജോർജ്ജിന്റെയും മറിയാമ്മയുടെയും നേത്രങ്ങൾതമ്മിലിടഞ്ഞു് പ്രത്യക്ഷമായ വിശ്വാസാനുരാഗം ആ നേത്രങ്ങളിൽ കളിയാടി. അവർ പുളകാഞ്ചിതരായി ചമഞ്ഞു.

മദ്രാസിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ ജോർജ്ജ് എല്ലാദിവസവും വൈകിട്ട് അഞ്ചുമണിക്കു് പീപ്പിൾസ് പാർക്കിൽ പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. മറിയാമ്മയും വത്സീസ്സും അവിടെ ചെല്ലുക പതിവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം വത്സീസ്സു് സെക്രട്ടേറിയേറ്റിൽനിന്നു വരുവാൻ താമസിച്ചതുകൊണ്ടു് മറിയാമ്മയ്ക്കു് പാർക്കിൽ പോകാൻ സൌകര്യപ്പെട്ടില്ല. ജോർജ്ജ് പതിവുസരിച്ചു് അവിടെ ചെന്നപ്പോൾ അവരെ കാണാഞ്ഞതുകൊണ്ടു് വിശേഷവിധിയായി വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നറിവാൻ അവരുടെ വീട്ടിലേക്കു ചെന്നു. അവിടെ മറിയാമ്മ മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ജോർജ്ജിനെ കണ്ടപ്പോൾ അവൾ പുറത്തുവന്നു് ഒരു കസാല ഇട്ടുകൊടുത്തു് ജോർജ്ജിനോടു് ഇരിക്കുവാൻ പറഞ്ഞു് അവൾ അകത്തേക്കു പോയി ഭൃത്യയോടു കാപ്പി തയ്യാറാക്കാൻ പറഞ്ഞു. വീണ്ടും പുറത്തുവന്നു ജോർജ്ജുമായി സമ്മർക്ലാസിനെക്കുറിച്ചും മറ്റും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജോർജ്ജിനു് ഗ്രാമീണപുനരുദ്ധാരണവിഷയത്തിൽ പ്രതിപത്തിയുണ്ടെന്നറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അന്നത്തെ 'ഹിന്തു'വിൽ പ്രസ്തുത വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു് മിസ്റ്റർ കെ. റാവു് പോരം എഴുതിയ ഒരു ലേഖനം കാണിച്ചു കൊടുത്തു. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴേക്കു ഭൃത്യ കാപ്പിയുമായി എത്തി. ജോർജ്ജ് കാപ്പി കുടി

ച്ചതിന്റെശേഷം കുറേനേരം മൌനമായിരുന്നു. തന്റെ ഉള്ളിൽ തിങ്ങിവിങ്ങി നിറഞ്ഞിരുന്ന അന്തർഗതം മറിയാമ്മയെ അറിയിക്കയാണെങ്കിൽ അവൾ അതു എങ്ങിനെയാണു് സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നു ജോർജ്ജിനു വളരെ ഭയമുണ്ടായിരുന്നു. മൌനവ്രതമവലംബിച്ചുകൊണ്ടു് ചിന്താമഗ്നനായിരിക്കുന്ന തന്റെ അതിഥിയോടു് "സാധാരണയായുള്ള ഫലിതങ്ങൾ ഒന്നും കേൾക്കുന്നില്ലല്ലൊ? വക്കീസ് ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടായിരിക്കാം, അല്ലേ. ജ്യേഷ്ഠൻ വരുന്നതിനു ഇനി അധികം താമസിക്കയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു." എന്നു് അവൾ പറഞ്ഞു. ഉറക്കത്തിൽനിന്നു് ഉണർന്നതുപോലെ തല പൊക്കി മറിയാമ്മയുടെ മുഖത്തു നോക്കി.

"ങാ, ജ്യേഷ്ഠനതാവരുന്നു! എന്നു മറിയാമ്മ പറഞ്ഞതു കേട്ടു് ജോർജ്ജു് പടിക്കലേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ വക്കീസിനെ കണ്ടു.

വക്കീസ്:—ഞാൻ അല്പം താമസിച്ചുപോയി. പാക്കിൽ കാണാഞ്ഞതുകൊണ്ടായിരിക്കും സ്നേഹിതൻ ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ വന്നതു് അല്ലെ? കുപ്പികൊടുത്തോ?

ജോർജ്ജ്:—സ്നേഹിതൻ വന്നശേഷം കുപ്പികൊടുത്താൽ മതി എന്നു് ഞാൻ എത്ര പറഞ്ഞിട്ടും മറിയാമ്മയുടെ നിർബ്ബന്ധംമൂലം കുപ്പികൊടുത്തു. ഞങ്ങൾ മിസ്റ്റർ ബ്രൈൻ പഞ്ചാബിലെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ നടത്തുന്ന ഗ്രാമപുനരുദ്ധാരണ വേലകളെക്കുറിച്ചു സാസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു.

വക്കീസ്:—ഞാൻ ഉടുപ്പു് മാറട്ടെ. നിങ്ങൾ ആ സംഗതി അവസാനിപ്പിച്ചില്ലെന്നു തോന്നുന്നു?

ജോർജ്ജ്:—ഇല്ല. ഞാൻ ബ്രൈൻറെ പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി അല്പം ചിലതു മാത്രമെ സംസാരിച്ചുള്ളൂ. പ്രധാനമായതും സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ സഹായം മൂലം നടത്തുന്നതുമായ ജോലികളെ വിസ്തരിച്ചില്ല.

ജോർജ്ജ് വീണ്ടും വിഷയം തുടർന്നു. മാതൃസംരക്ഷണം, ശിശുസംരക്ഷണം, പ്രാഥമിക ചികിത്സ മുതലായതുകളിൽ സ്വീകരിച്ചു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയും, ശ്ലാഘലം, ശ്ലാഘവായു, ഗൃഹശുചീകരണം ഇവയുടെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ചു സ്വീകരിച്ചു വീട്ടുതോറും പ്രസംഗിച്ചു സഞ്ചരിക്കുന്നതും വിവരിച്ചതിൻറെ ശേഷം ഗ്രാമശുചീകരണത്തിനായി മി: ബ്രൈൻ ചെയ്യുന്ന വിവിധ ജോലികളെക്കുറിച്ചും അവൻ തങ്കത്തെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. വട്ട്ലീസ്സും കാപ്പിയുമായി വന്നു് ഇവരുടെ സംഭാഷണത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളാനിരുന്നു.

ജോർജ്ജ്:—ഇന്നു രാത്രിയാണു് ഞങ്ങളുടെ ക്ലാസ്സ് അവസാനിക്കുന്നതു്. മി: മേവർറിൻറെ ഒരു പ്രസംഗവും തദവസരത്തിൽ നടക്കുന്നതുകൊണ്ടു് സൌകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളും രണ്ടുപേരും വരുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

വട്ട്ലീസ്:—അയ്യോ! പറയരുതെ, ഞാൻ ആഫീസിൽ നിന്നു് ഇപ്പോൾ വന്നതെയുള്ളൂ. എന്നറിയാമല്ലൊ. പകൽ മുഴുവനും ഒരു മിനിറ്റുപോലും വിശ്രമം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഞങ്ങൾ വരുന്നില്ല.

ജോർജ്ജ്:—എന്നാൽ ഞാനിറങ്ങട്ടെ. സമയമായിത്തുടങ്ങി.

ജോർജ്ജ് പോയതിൻെറശേഷം അവരിരുവരും അവൻെറ വിവാഹാലോചനകളിൽ നെല്ലിക്കുന്നത്തു വീട്ടുകാരുടെ മനഃസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചും ജോർജ്ജിൻെറ പ്രതിക്രുദ്ധാഭിപ്രായത്തെ സംബന്ധിച്ചും സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. മാറിയാമ്മയ്ക്കുണ്ടായ ജോർജ്ജിൻെറ ഭാര്യയാകുന്നതിനു വൈമനസ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷെ അവർ ധൃതിയായി ഒന്നിലും ചാടാറില്ല. ഏതു കാര്യമായാലും വളരെ ആലോചിച്ചും ദൈവഹിതമറിയുന്നതിനു പ്രാർത്ഥിച്ചു കാത്തിരുന്നും മാത്രമെ പ്രവർത്തിക്കാറുള്ളൂ. മനുഷ്യൻ വിചാരിക്കുന്നതിലപ്പുറമായ വൻകാര്യങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയാൽ സാധിക്കുമെന്നു് അവർക്കു ദൃഢവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്കു, പ്രവർത്തിക്കു എന്ന മുദ്രാവാക്യം അവളുടെ മുറിയിൽ സചിത്രലിപികളിൽ എഴുതിവെച്ചിരുന്നു. ജീവിതത്തിൽ ഓരോ വിഷമസന്ധർഭങ്ങളും തന്നെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും മുറിയിൽ കയറി രഹസ്യമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സ്വഭാവം അവളിൽ ചെറുപ്പംമുതൽക്കേ സുസ്ഥാപിതമായിരുന്നു. ശൈശവപ്രായം മുതൽക്കുതന്നെ സണ്ടേസ്കൂളിൽ പഠിച്ചുവളർന്നതിൻെറ ഫലമായിട്ടാണു് ഈ സൽസ്വഭാവം അവർക്കു ലഭിച്ചതു്. മതപരമായ അഭ്യസനത്തിനു ദിനപാഠശാലകളിൽ ഒരു സ്ഥാനം ഇല്ലായ്കനിമിത്തം ആ കുറവു പരിഹരിക്കുന്നതിനു ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥാപനം ക്രിസ്തീയസമുദായത്തിൽ ഇന്നു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു സണ്ടേസ്കൂളായിരുന്നു എന്നു പാത്തപ്പൻ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു തൻെറ മക്കൾ രണ്ടു

പേരെയും സണ്ടേസ്കൂളിലേക്ക് അയയ്ക്കുന്നതിനു അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അവളെ മദ്രാസിലേക്കയയ്ക്കുമ്പോൾ കപീൻമേരീസ് കോളേജിൽ അവളെ ചേർക്കാതെ വിമൻസ് ക്രസ്ത്യൻ കോളേജിലേക്കയച്ചതിനുള്ള കാരണം മാത്രീയാഭ്യസനത്തിനു് അവർ പ്രത്യേകം ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതായിരുന്നു.

മറിയാമ്മ സണ്ടേസ്കൂൾ പഠനം വിട്ടതിന്റെ ശേഷം തന്റെ ഗ്രാമത്തിലെ ബാലികമാർക്ക് തക്കതായ മാത്രീയാഭ്യസനം ലഭിക്കുന്നതിനു സൌകര്യമില്ലെന്നു കണ്ടു് ഒരു വേദപാഠനക്ലാസ്സ് എല്ലാ ഞായറാഴ്ചതോറും നടത്തിവന്നിരുന്നു.

തന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ, ജോർജ്ജിന്റെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചസമയത്തു ജോർജ്ജിനു തങ്കത്തെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനുള്ള ആഗ്രഹമുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിച്ചപ്പോൾ മൈവഹിതമാണെങ്കിൽ മാത്രമെ നടക്കയുള്ളു എന്നു അവർക്കു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു.

ജോജ്ജ് വൈ. എം. സി. എ. യിൽ ചെന്നപ്പോൾ സഭയിൽ സെക്രട്ടറി, സമ്മർക്ലാസ്സിനെക്കുറിച്ചു ഒരു സംക്ഷിപ്തറിപ്പോർട്ട വായിക്കാൻ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. റിപ്പോർട്ടിന്റെ അവസാനഭാഗത്തിൽ പ്രാസംഗികന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിയെ ശ്ലാഘിച്ച ഘട്ടത്തിൽ ജോജ്ജിന്റെ പ്രസംഗങ്ങളെകുറിച്ചു നല്ലൊരഭിപ്രായം രേഖപ്പെട്ടുത്തിയിരുന്നു. പക്ഷെ ജോർജ്ജിനു് ഇതാകട്ടെ ദേവദാറിന്റെ പ്രസംഗമാകട്ടെ സഭയിൽ നടന്ന

മറവു സംഗതികളാകട്ടെ ഹൃദിസ്ഥമായില്ല. അവൻ വക്കീസിന്റെ വസതിയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിപ്പോന്നതു മുതൽ മറിയാമ്മയെത്തന്നെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും തന്റെ ആഗ്രഹം അവളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ ലഭിച്ചതായ നല്ലൊരവസരം നഷ്ടപ്പെട്ടതായതിൽ ഖേദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയും ചെയ്കയായിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം അവൻ വൈ. എം. സി. എ. വായനശാലയിൽ ഇരുന്നു് ബോംബെ ടൈയ്മ്സ് വായിക്കുന്നതിനു എടുത്തു. ശൃംഗാരരസമായ ലേഖനങ്ങളാകട്ടെ അസംബ്ലിവാർത്തകളാകട്ടെ ജോർജ്ജിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് പാസ്യങ്ങൾ വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആഗ്രാകോളജിലേക്കു യാത്രാസ്തുത്തിൽ നിപുണനായ ഒരു പ്രാസംഗികനെ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു വായിക്കുന്നതിനിടയായി. ജ്യേഷ്ഠനുമായി വഴക്കടിച്ചു വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ഉദ്യോഗമായി വല്ലയിടത്തും പോകയാണു നല്ലതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു് വേഗംതന്നെ ഒരപേക്ഷ ടൈപ്പ് ചെയ്തയച്ചു.

സ്വദേശത്തു ഗ്രാമോദ്ധാരണവേലകൾ നടത്തുന്നതിനു് ജോർജ്ജിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം അത്യാവശ്യമാണെന്നു് അവനറിയാമെങ്കിലും കുറേദിവസംകൂടി മദ്രാസിൽ കഴിക്കണമെന്നായിരുന്നു അവന്റെ ആഗ്രഹം. പക്ഷെ വീട്ടിൽനിന്നു് ലഭിച്ച ഒരു കമ്പിസന്ദേശം പ്രമാണിച്ചു് അവനു് അന്നുതന്നെ വീട്ടിലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നതിനാൽ വക്കീസിനെ കണ്ടില്ലെങ്കിലും മറിയാമ്മയെ കണ്ടു യാത്ര പറയുവാനുള്ള ആശയോടുകൂടി ജോർജ്ജ് അവരുടെ വീട്ടിലേക്കു ചെന്നു. വക്കീസിന്റെ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ വേല

ക്കാരിമാത്രമേ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ടു് മറ്റു കടലാസുകഷണത്തിൽ "അടിയന്തിരമായി ഇന്നത്തെ മെയിലിനുതന്നെ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നതാകകൊണ്ടു് സൌകര്യമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരും സ്റ്റേഷ്യനിലേക്കു വന്നാൽ നന്നു്" എന്നു എഴുതി അപ്പർ വന്നാൽ കൊടുക്കണമെന്നു പറഞ്ഞു് വേലക്കാരിയെ ഏല്പിച്ചു.

വക്കീസും സാഹോദരിയും വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ ആ ലിഖിതം മറിയാമ്മയുടെ പക്കൽ കൊടുത്തു. അവർ എഴുത്തു വായിച്ചുതിന്റെ ശേഷം വക്കീസിനോടു്, "ജ്യേഷ്ഠാ, ജോർജ്ജു് ഇന്നത്തെ മെയിലിനു തന്നെ അടിയന്തിരമായി വീട്ടിലേക്കു പോകണമെന്നു കാണിച്ചു് ഇതാ ഒരു കുറിപ്പു് നമ്മുടെ റോതയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. സ്റ്റേഷനിൽ ചെന്നാൽ നന്നു് എന്നു് അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് നമുക്കു് സ്റ്റേഷനിലേക്കു പോയാലോ" എന്നു പറഞ്ഞു.

മഴ ശക്തിയായുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനു് പ്രതിക്കൂലമായി നിൽക്കാതെ അവരിരുവരും സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി. വണ്ടി പുറപ്പെടുന്നതിനു് അപ്പോൾ പത്തു മിനിട്ടുസമയമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു സമയമായെന്നു മനസ്സിലായി ജോർജ്ജു് മറിയാമ്മയുടെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി "എന്നെ മറക്കയില്ലല്ലൊ" എന്നു പറഞ്ഞവസാനിക്കുമ്പോഴേക്കു വണ്ടി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 6.

സൈക്കിൾ പകടം.

മറിയാമ്മയെ പ്രിഞ്ഞുപോന്നതിലുള്ള ദുഃഖത്തിനാലും വീട്ടിൽ നിന്നു വന്ന കമ്പിയുടെ രഹസ്യം എന്തെന്നറിയാഞ്ഞതിനാലും ജോർജ്ജിന് അന്നു രാത്രി ഉറക്കമുണ്ടായില്ല. മരു വിധത്തിൽ കാലത്തു മെവുമണിയോടുകൂടി അവൻ ഷൊറണൂർ സ്റ്റേഷ്യനിൽ എത്തി വീട്ടിലേക്കു ബസ് കയറുകയും ചെയ്തു. വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ അവിടെ അടിയന്തരസംഗതികളൊന്നുമില്ലെന്നും കമ്പി അയച്ചതു മാതാപിതാക്കന്മാർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും അതെല്ലാം മാത്യുവിന്റെ കൃതിയാണെന്നും അറിഞ്ഞു് അവൻ അത്യന്തം കോപിതനായി. അവനെ വീട്ടിലേക്കു വരുത്തി വിവാഹം കഴിപ്പിക്കുന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതിനായിരുന്നു മാത്യു കമ്പി അടിച്ചതു്.

വടക്കെ വീട്ടിൽ താരുജ്യേഷ്ഠന്റെ മകൾ അച്ചാമ്മയ്ക്കു മറ്റൊരു വിവാഹാലോചന എത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ ജോർജ്ജുമായിട്ടുള്ള വിവാഹം നടത്തിയില്ലെങ്കിൽ തന്റെ ഉദ്ദേശം നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുമെന്നൊരു ഭയമാണു മാത്യുവിനുണ്ടായിരുന്നതു്. അനുജൻ എത്തിയതിന്റെ ശേഷം സഹോദരന്മാർ തമ്മിൽ കീഴ്നേരം വിവാഹത്തെ കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു എങ്കിലും ജോർജ്ജ് അതിനൊന്നും മറുപടി നൽകിയില്ല. അവന്റെ മൗനം ലജ്ജകൊണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മാത്യു

തെറ്റിദ്ധരിച്ചു തന്റെ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചു എന്നനുമാനിച്ചു് അച്ഛനോടും അമ്മയോടും ആ സന്തോഷവർത്തമാനത്തെക്കുറിച്ചു പറയുകയും അവരുടെ സമ്മതം വാങ്ങി ഒരു ദിവസം മാത്യു വടക്കെ വീട്ടിൽ താമസ്യേഷ്ടന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നതിനു ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്തു.

മാത്യുവിന്റെ ജാഗ്രതയും പുറപ്പാടും കണ്ടു് ഒരു പക്ഷെ കല്യാണം പറയുവാനായിരിക്കുമെന്നു് ജോർജ്ജിനു് സംശയം തോന്നി—എങ്കിലും തന്നോടു് ആലോചിക്കാതെ മന്നും ചെയ്കയില്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസമായിരുന്നു അവനുണ്ടായിരുന്നതു്. മാത്യു പോയി കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മാതാപിതാക്കന്മാർ ജോജ്ജിനെ വിളിച്ചു് അവനോടു് കല്യാണകാര്യത്തെ സംസാരിച്ചു് അച്ഛാമ്മയുമായുള്ള വിവാഹം നടത്തുന്നതിനു് അവൻ് വിസമ്മതമില്ലെന്നു് കേട്ടതിൽ അവർക്കു വളരെ സന്തോഷമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോഴാണു് ജോജ്ജിനു് സംഗതി മനസ്സിലായതു്. ഇനി മൌനവ്രതം അനുഷ്ഠിക്കയാണെങ്കിൽ ജോജ്ജിന്റെ ഉദ്ദേശം മുഴുവനും വിഫലമായി തീരുമെന്നോർത്തു. അച്ഛനോടു് സംഗതികൾ മുഴുവും വിശദമായി പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു തനിക്കു ആ വിവാഹം നടത്തുന്നതിനു് തീരെ ഇഷ്ടമില്ലെന്നു ശഠിച്ചു.

മാണി ഇതികർത്തവ്യതാമൂഢനായിരിപ്പായി. മാത്യു പോയിട്ടു് നേരം വളരെയായിരിക്കുന്നു. അവനെ തിരിച്ചു വിളിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അവിടെ എത്തുമ്പോഴേക്കു അവൻ കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനും തന്റെ ജ്യേഷ്ഠ

നോട്ട പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലോ! എന്തായാലും കായ്സ്ഥൻ പറഞ്ഞുവിനോട്ട് സൈക്കിൾ എടുത്തു മാതൃവിന്റെ പുറകെ ഓടിച്ചു അച്ഛനമ്മയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്ന കായ്യം തൽക്കാലം വേണ്ടെന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നതായി അവനോട പറഞ്ഞു തിരികെ കൊണ്ടുവരുവാൻ മാണി ആജ്ഞാപിച്ചു. പറഞ്ഞു ആജ്ഞാനുസരണം അതിവേഗത്തിൽ സൈക്കിൾ ഓടിച്ചു പോകുമ്പോൾ നിർഭാഗ്യവശാൽ സൈക്കിൾ ഒരു കല്ലിന്മേൽ തട്ടുകയും പറഞ്ഞു സൈക്കിളിന്മേൽനിന്നു വീണു ദേഹമാസകലം മുറിവേൽക്കയും ചെയ്തു എന്നുമാത്രമല്ല, വിജനപ്രദേശമായ ആ സ്ഥലത്തു റോഡിന്റെ ഒരു വശത്തുള്ള ചാലിൽ ബോധക്ഷയത്തോടുകൂടി കിടക്കയും ചെയ്തു. കറെ കഴിഞ്ഞു് സുബോധം വന്നപ്പോൾ തന്നെ നിയോഗിച്ച കല്പനപ്രകാരം വീണ്ടും സൈക്കിൾ എടുത്തു ഓടിക്കുന്നതിനു മുതിർന്നു. പക്ഷെ സൈക്കിൾ ഉപയോഗശൂന്യമായതിനാൽ തള്ളിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതിനെ സാധിച്ചുള്ളൂ. അങ്ങിനെ അവൻ വടക്കേ വീടിന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ എത്തിയപ്പോൾ താരാജ്യോത്സ്നന്റെ പൂമുഖത്തിരുന്ന മാതൃ അവനെ കണ്ടു് വേഗത്തിൽ അവിടെനിന്നെഴുന്നേറ്റു ഓടിച്ചെന്നു പറഞ്ഞുവിനോട്ട് അവന്റെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശം എന്തെന്നു ചോദിച്ചു. കായ്സ്ഥൻ സംഗതികളും വിസ്തരിച്ചു കേൾപ്പിക്കയും അവന്റെ വരവിന്റെ ഉദ്ദേശം ഗ്രഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. പറഞ്ഞുവിന്റെ സംസാരം കേട്ടപ്പോൾ അവന്റെ കണ്ണിൽനിന്നു ക്രോധാഗ്നി ജ്വലിച്ചുതുടങ്ങി. എന്തായാലും ഞാൻ സംഗതി

കളൊക്കെയും പറയുകയും താരജ്യോഷ്ണൻ വിവാഹം നടത്തുന്നതിനു മനസ്സായിരിക്കയും ചെയ്തിരിക്കയാണു്. അതുകൊണ്ടു് ഇനി അച്ഛനും അനുജനും ക്രൂടി എനിക്കു മാനക്കേടു് വരുത്തുവാനാണു് ശ്രമിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവരുടെ ഇഷ്ടംപോലെ ആകട്ടെ. എനിക്കു ഇനി പിൻമാറുന്നതിനു് നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ടു് നീ പോയി വിവരമെല്ലാം അച്ഛനോടു് പറയണം; ഞാൻ പിന്നാലെ വരുന്നുണ്ടു്". എന്നു പറഞ്ഞു് മാത്യു വീണ്ടും താരജ്യോഷ്ണന്റെ അടുക്കലെത്തി.

മാത്യു തിരിച്ചുചെന്നപ്പോൾ അവന്റെ മുഖത്തു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന പ്രസന്നതയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിൽ ദ്വേഷത്തിന്റെയും പ്രതികാരേച്ഛയുടെയും ചിഹ്നങ്ങൾ വിലസുന്നതുപോലെ ആ വ്യക്തനു തോന്നി. പാഞ്ചുവുമായിട്ടുള്ള ക്രൂടിക്കാഴ്ചയുടെ ശേഷമുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ വ്യത്യാസം ഏതോ ചില അനിഷ്ടസംഭവങ്ങളുടെ നിഴലുകൾപോലെയും വിവാഹം നടക്കുന്നതിനു ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഉള്ളതുപോലെയും അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നാതിരുന്നില്ല. തദനന്തരം മാത്യുവിന്റെ സംഭോഷണത്തിൽ ഉണ്ടായ സ്വരപ്പകർച്ചയും ദ്വേഷസമ്മിളിതമായ അവന്റെ വാക്കുകളും ഈ സംശയത്തെ ദൃഢീകരിച്ചതേയുള്ളു. മാത്യു കുറേനേരംക്രൂടി അവിടെ ഇരുന്നു തനിക്കു കൊണ്ടുവന്നു് വെച്ചിരുന്ന ചായയും പലഹാരങ്ങളും സ്വാദുനോക്കി യാത്രയും പറഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു.

മാത്യു മാതാപിതാക്കന്മാരോടു വൃത്താന്തങ്ങളൊക്കെയും ഗ്രഹിപ്പിച്ചപ്പോൾ വിവാഹം നടത്താതെയി

തന്നാൽ അതു വലിയ മാനഹാനിക്ക കാരണമായി ത്തീരുമെന്നോർത്തു് ആ വയോധികൻ അത്യന്തം വ്യസനിച്ചു. തന്റെ ഇളയമകനെ മാണിക്ക വളരെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ആണു്. മാത്യൂവിനെപ്പോലെയുള്ള വക്രബുദ്ധിയാകട്ടെ ധൃതഗതിയാകട്ടെ അവനില്ലെന്നു മാണിക്കറിയാമായിരുന്നു. ജോർജ്ജു് അത്യാവശ്യമായി മറ്റു സംഗതിയിലും തലയിടുകയില്ലെന്നും അഥവാ എന്തെങ്കിലും ഒന്നിൽ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഉദ്ദേശലബ്ധി കൂടാതെ പിന്മാറുന്നതല്ലെന്നും അദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യമാണു്. അച്ചാമ്മയെ വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു അവൻ സ്ഥാപിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ ന്യായമായവയുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് തന്റെ മക്കൾക്കിരുവർക്കും വ്യസനത്തിനു ഹേതു കൊടുക്കാതെയും തന്റെ മാനത്തിനു ഭംഗം തട്ടാതെയും ആ വിവാഹം നടക്കാതെപോകുന്നതിനു എന്തൊരു മാർഗ്ഗമാണു് എടുക്കേണ്ടതു് എന്നു് അദ്ദേഹം കുറേനേരം ആലോചിച്ചതിന്റെ ശേഷം,

"മാത്യു കുഞ്ഞേ, വിവാഹം നടത്തുന്നതിനുള്ള സമയത്തെക്കുറിച്ചു നീ എന്തെങ്കിലും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. മാത്യുവിൽ നിന്നു നിഷേധ ഉത്തരം ലഭിച്ചപ്പോൾ വയസ്സനു ആശ്വാസമായി. വിവാഹം നടക്കുന്നതിനു മനസ്സുണ്ടോ എന്നുള്ള ഒരു ആലോചന മാത്രമാണല്ലൊ ഇപ്പോൾ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഇനി നാട്ടുസമ്പ്രദായമനുസരിച്ചു അവരുടെ വീട്ടിൽ നിന്നു രണ്ടോ നാലൊ ആളുകൾ വന്നു കല്യാ

ണം പറയുകയും വരനെ കാണുകയും ചെയ്യുന്ന പതി
വുണ്ടല്ലൊ; അതുത്തോളം വരുമ്പോൾ സംഗതികൾ
സാവകാശത്തിൽ നിശ്ചയിക്കാം എന്നോത്തു, മാണി,
ജോർജ്ജിനോട്", "മകനെ നീ വിഷമിക്കേണ്ട, നി
ന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ തന്നെ കാര്യങ്ങൾ നടത്തിയേ
ക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 7.

ആഗ്രഹവാസം.

രണ്ടാഴ്ച അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞു. നിശ്ചയിച്ച ദിവ
സം താമസ്യേഷ്ഠന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നു ആരും എ
ത്താത്തതിനാൽ ജോർജ്ജിനു കുറെ സമാധാനമായി.

ഞായറാഴ്ച അച്ചാമ്മ പള്ളിയിൽ പോയിരുന്നു.
ജോർജ്ജ്കുട്ടിയുടെ കല്യാണകാര്യമായിരുന്നു സ്ത്രീകളു
ടെ പ്രധാന സംഭാഷണ വിഷയം. അച്ചാമ്മയെ അ
നുമോദിക്കുന്നതിനു അവളുടെ സ്നേഹിതകൾ അടുത്തു
കൂടി. യുവതികൾ അച്ചാമ്മയുടെ ഭാഗ്യത്തെക്കുറിച്ചു സം
സാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു ഭാഗത്തു വൃദ്ധ
സ്ത്രീകൾ "എടി, കുട്ടികളെ ധൃതിക്കുട്ടാതിരിപ്പിൻ, ക
ല്യാണം നിശ്ചയിച്ചുറച്ചിട്ട് കൂടിയില്ല. വെറും ഒരാലോ
ചനയെ നടന്നിട്ടുള്ളൂ" എന്നു വിളിച്ചുപറയുന്നതൊ
ന്നും അവർക്കു കേൾക്കാനേ ഇല്ല. ഈ യോഗം മറിയാ
മ്മയുണ്ടായെങ്കിൽ എന്നു ചിലർ മന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടായിരു

ന്നു. ഏതായാലും ഈ വിവാഹവൃത്താന്തം ചിറ്റഞ്ഞൂർ ഗ്രാമത്തിലെ എല്ലാ വീട്ടുകളിലും പരന്നു. ഈ വിവാഹം നടക്കയില്ലെന്നു ചിലരും മറ്റുചിലർ മറിച്ചും പറയുന്നുണ്ടു്. താരുജ്യേഷ്ഠനോടു് ചോദിച്ചുവക്കാട്ടെ തൃപ്തികരമായ ഒരു മറുപടി ലഭിച്ചതുമില്ല.

ജോർജ്ജിന്റെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനകൾ നടക്കുമ്പോളായിരുന്ന ഒരു പ്രാസംഗികന്റെ ജോലിക്കുള്ള അപേക്ഷകന്മാർ സാക്ഷിപത്രങ്ങളോടുകൂടി പ്രിൻസിപ്പലിനെ വന്നുകാണേണ്ടതാണെന്നു കാണിച്ചുള്ള ഒരു കല്പന ആഗ്രാ കോളേജിൽനിന്നു അവനു ലഭിച്ചതു്. ശ്രമം പോരാഞ്ഞിട്ടു ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ട എന്നു വന്നുകൂടാ എന്നു തീർച്ചയാക്കി ജോർജ്ജ് തന്റെ സഹോദരി ബിഷോപ്പിന്റെ ഒരു സാക്ഷിപത്രവും വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ആഗ്രയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ എത്തി പ്രിൻസിപ്പാലിന്റെ പക്കൽ സാക്ഷിപത്രം ഏല്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജോർജിനെ ആപാദചൂഡം നോക്കി. ജോർജിന്റെ ശാന്തഗംഭീരമായ വദനം മധുരമന്ദഹാസം, സ്വതസിദ്ധമായ ധൈര്യം, ബുദ്ധിശക്തി എന്നിവയാൽ സമാകർഷിതനും സന്തുഷ്ടചിത്തനുമായി അദ്ദേഹം മറ്റു അപേക്ഷകന്മാർക്കായി കാത്തിരിക്കാതെ അവനെ അവിടത്തെ പ്രാസംഗികനായി നിയമിച്ചു. അടുത്ത മാസം 15-ാംനു- ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നായിരുന്നു ഉത്തരവു്. ഏകദേശം ഒരു മാസക്കാലം അവിടെ താമസിക്കുന്നതിനെക്കാൾ തന്റെ ഗ്രാമോദ്ധാരണവേലകൾ നടത്തുന്നതി

ന സ്ഥലനിവാസികളായി ചിലരെ ഭരമേല്പിക്കേണ്ട താണെന്നു തോന്നുകയാൽ വീട്ടിലേക്കതിരിച്ചു. പത്തി രുപതു ദിവസത്തോളം അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തശേഷം ഗ്രാമവാസികളുടെ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന ഗൗരവാവഹമായ ജോലികൾ തൻറെ വിശ്വസ്തമിത്രങ്ങളിൽ ചിലരെ ഏല്പിച്ചു, തൻറെ പുതിയ ജോലിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനായി അയാൾ വീണ്ടും ഉത്തരേന്ത്യയിലേക്കു യാത്രയായി.

അവിടെ ജോലി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തും സാമ്പത്തിക പര്യവേക്ഷണത്തിൽ തൻറെ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കയും, ഏതദ്വിഷയകമായ പല ലേഖനങ്ങൾ എഴുതി പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ സമയത്തുതന്നെ താൻ അമേരിക്കയിലെ കൊളമ്പിയാ യൂണിവേർസിറ്റിയിലുള്ള സുപ്രസിദ്ധ വൈദ്യുത് ശാസ്ത്രനിപുണനുമായി കത്തിടപാടുകൾ നടത്തിയിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല തൻറെ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലം അവരെ അറിയിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇന്ത്യൻഗ്രാമങ്ങളുടെ സാമ്പത്തിക നില, ഇന്ത്യയിലെ സമ്പ്രദായം, കഴിഞ്ഞ ദശാബ്ദകാലത്തിനുള്ളിൽ ഇൻഡ്യയിൽ ക്രമേണ ഉടയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിപ്ലവങ്ങൾ മുതലായവയായിരുന്നു ജോർജ്ജിൻറെ അന്വേഷണ വിഷയങ്ങൾ.

ആഗ്രയിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും തൻറെ വിഷയത്തിൽ പ്രശസ്തികരമാംവണ്ണം ജോലി ചെയ്തതിൻറെ ഫലമായി വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ തൊഴിലാളികൾ പണിമുടക്കം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ, ആ സംരംഭത്തിനു മുമ്പ്

തിവിധിയുണ്ടാക്കുന്നതിനും ഗവർമ്മെൻറിനാൽ നിയമിതമായ സമിതിയുടെ സിക്രട്ടറിയായി ജോർജ്ജിനെയാണും നിയമിച്ചതു്. സമിതിയിലെ ഓരോ വ്യക്തികാര്യക്കാരും തൃപ്തികരമാംവണ്ണം ജോർജ്ജു് തന്റെ ജോലി ഏറ്റവും വേഗിയായി നിർവ്വഹിച്ചു. ക്രൂരതെ തൊഴിലാളികളുടെ ന്യായമായ അവകാശങ്ങളെ പരിഗണിക്കുകയും അവരുടെ സങ്കടത്തിനു ശമനം ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ കശാഗ്രബുദ്ധിയായ ജോർജ്ജിന്റെ പ്രവർത്തനചാതുര്യത്തെ മുതലാളികാം വിമർശിക്കുന്നതിനു മുതിരുന്നില്ല; സർവ്വകലാശാലയിൽ ധനതത്വശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനു് ഒരു വേതനം കൊടുക്കാമെന്നും യാത്രച്ചെലവു വഹിക്കാമെന്നും ആ കത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. ചെറുപ്പം മുതലെ അമേരിക്കയിൽ പോകണമെന്നാഗ്രഹം ജോർജ്ജിനുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ആ ആഗ്രഹം സഫലീകൃതമാകുമെന്നോർത്തു ജോർജ്ജു് സന്തുഷ്ടനായി. തിരിച്ചു വന്നാൽ ഉദ്യോഗം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയാസങ്ങളും ജോർജ്ജിനു് ധാരാളം അറിയാമായിരുന്നിട്ടും വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം സ്വന്തമായി യാതൊന്നും ചെലവാക്കുവാനില്ലെന്നുള്ള സമാധാനമാണു അവനുണ്ടായിരുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ആഗ്രയിൽ ഒരു വർഷം ജോലിചെയ്തു അമേരിക്കയിലേക്കു പോകാമെന്നു തീർച്ചയാക്കി.

കൊടുംപാപിയായ മനുഷ്യനമറിയത്തിൽ പാപപങ്കിലമായ തമസ്സിനെ പ്രഭാപൂരിതമാക്കാൻ ശക്തമായ ദിവ്യതേജസ്സായും ആശ്രിത വത്സലയായ വിധവയിൽ അനുകമ്പാസമന്വിതമായ സ്നേഹപീയൂഷമാ

യും സ്വന്തരക്തത്തെ മറന്നിക്കൊട്ടുത്ത ശത്രുവിൽ ദ്വേഷത്തിനു പകരം പ്രതികാര വികാരേച്ഛ കൂടാത്ത ക്ഷമാമുത്തിയായും കുട്ടികളിൽ വാത്സല്യമായും ആതുരരിൽ കരുണാമുത്തിയായും പ്രേമത്തെ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതിനു് ശക്തനായ ആ അഖിലാണ്ഡ നിയന്ത്രകനും സച്ചിദാനന്ദ സ്വരൂപനുമായ ശ്രീയേശുദേവൻ തന്റെ മഹൽ പ്രേമത്തെ നമ്മുടെ നായികാ നായകന്മാരിൽ ചിത്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നിസ്തുല്യസുന്ദരവും പരിപാവനവുമായ വിശുദ്ധാനുരാഗമായിട്ടാണു്.

നമ്മുടെ നായികയാകട്ടെ, ബാഹ്യമായ സൌന്ദര്യപ്പുകിട്ടിൽ മാത്രം മതിമയങ്ങിയിരുന്നില്ല. പ്രേമഭാജനമായി താൻ ആരാധിച്ചുവരുന്ന ജോർജ്ജ് കേവലം കോമളനായ ഒരു യുവാവുമാത്രം ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ തന്റെ പ്രേമപീയൂഷത്തെ നിർബ്ബാധം ഒഴുക്കുന്നതിനു ഒരിക്കലും അനുവദിക്കുന്നതല്ല. പിന്നെയോ, ഹൃദയം ഹൃദയത്തിൽ ലയിക്കുന്നതിനും ഹൃദയം ഹൃദയത്തോടു സംഘടിക്കുന്നതിനും ജീവിത യാത്രയെ അതിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന പ്രയാസങ്ങളിൽനിന്നു വിമുക്തമാക്കുന്നതിനും പരിശുദ്ധമായ വിശിഷ്ട ആത്മൽഭാവം നമ്മുടെ യുവാവിൽ സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ തന്റെ പരിശുദ്ധ പ്രേമം ദൈനംദിനം വർദ്ധിച്ചുവന്നു.

ജോർജ്ജിന്റെ കത്തുകൾ മറിയാമ്മയ്ക്കു കോളജ് മേൽവിലാസത്തിൽ മുടക്കം കൂടാതെ ലഭിച്ചിരുന്നു. അയാൾ അമേരിക്കയിലേക്കു പോകുന്നു എന്നുള്ള സന്ദേശം

അവർക്കു ലഭിച്ചതു മുതൽ അവന്റെ ഭാഗ്യമായിത്തീർന്നെങ്കിൽ എന്ന ഒരാശയും മറിയാമ്മ അറിയാതെതന്നെ അവളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു. അവർ ഇപ്പോൾ ജൂണിയർ ബി. എ. ക്ലാസ്സിലാണു വായിക്കുന്നതു്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ജോർജ്ജിന്റെ അക്ഷീണ പരിശ്രമമാണു് ഒരു വേതനം ലഭിച്ചു പാശ്ചാത്യപര്യടനം ചെയ്യുന്നതിനു സാദ്ധ്യമാക്കിയതെന്നു് അവർക്കു തോന്നുകയാൽ ബി. എ. പരീക്ഷയിൽ ഒരു ഉന്നത വിജയം ലഭിക്കുവാൻ അവർ അത്യന്തപരിശ്രമം ചെയ്തിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 8.

രോഗശയ്യ.

വർഷം ഒന്നുകഴിഞ്ഞു. ജോർജ്ജ് ആഗ്രയിലെ ജോലിയിൽനിന്നു മൂന്നുവർഷത്തെ ദീർഘകാല അവധി എടുത്തു് വീട്ടിലേക്കു് യാത്രയായി. മദ്രാസിൽ ഇറങ്ങി, ഒരാഴ്ച അവിടെ താമസിച്ചതിന്റെ ശേഷം വീട്ടിലേക്കു പോകാമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി വക്കീസിന്റെ അതിഥിയായി താമസിക്കയായിരുന്നു. പക്ഷെ, മദ്രാസിൽ അതു സമയത്തുള്ള അസഹ്യമായ ചൂടും ആഗ്രയിൽനിന്നുള്ള ദീർഘയാത്രയുടെ ക്ഷീണവും ജോർജ്ജിനെ രോഗപീഡിതനാക്കി. ഒന്നുരണ്ടു ദിവസം അവിടെ രോഗത്തിൽ കിടന്നപ്പോൾ ശമനം വരുന്നില്ലെന്നു കണ്ടു് തന്നെ, ജനറൽ ആസ്പത്രിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകു

ന്നതിനും വീട്ടിലേക്കു വിവരം അറിയിക്കുന്നതിനു ഒരു കമ്പി അടിക്കുന്നതിനും വക്കീസിനോടാവശ്യപ്പെട്ടു.

സാധാരണയായി ധനവാന്മാരായ ഗ്രാമീണർക്കു പോലും കമ്പി സന്ദേശം ലഭിക്കുമ്പോൾ അസാധാരണഭീതിയുണ്ടാകുന്നതാണെന്നു വക്കീസിനു അറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ടു് രൈഴത്തു് അയച്ചു സംഗതികാര്യം അറിയിക്കയാണു് ഉത്തമം എന്നായിരുന്നു വക്കീസിന്റെ അഭിപ്രായം. പക്ഷേ ജോർജ്ജിന്റെ നിർബന്ധം മൂലം അവൻ കമ്പി അടിച്ചു. മാണിക്യം കമ്പിസന്ദേശം ലഭിച്ച അവസരത്തിൽ മാത്യു അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലാത്ത ആ പിതാവു് അടുത്തുള്ള ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെ വിളിച്ചു അതിന്റെ സാരമെന്താണെന്നു ചോദിച്ചു. അവനു് ആ കമ്പി വായിക്കുന്നതിനു് അത്ര എളുപ്പത്തിൽ സാധിച്ചില്ല. "ജോർജ്ജ് ആസ്പത്രിയിൽ; ഉടനെ വരണം." എന്നു് ആ ബാലൻ രണ്ടോ നാലോ പ്രാവശ്യം വായിച്ചു് അർത്ഥം ഗ്രഹിപ്പിച്ചു. പിന്നെയുള്ള വാക്കുകൾ അവനു് മനസ്സിലാകുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. ആ മാതാപിതാക്കന്മാരാകട്ടെ, മകനു് എന്തോ ആപത്തു സംഭവിച്ചിരിക്കണം എന്നോർത്തു വലിയ കരച്ചിലുമായി. ഒരു വാല്യക്കാരൻ ഓടിപ്പോയി തോട്ടത്തിൽനിന്നു മാത്യുവിനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. മാത്യു വന്നപ്പോൾ തന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ബോധരഹിതരായി കിടക്കുന്നതും ഒരു വേലക്കാരി അവരെ പരിചരിക്കുന്നതുമായിരുന്നു അവന്റെ കൺമുമ്പിൽ പ

തിഞ്ഞത്. അവൻ കമ്പി എടുത്തു വായിച്ചപ്പോൾ അതിൽ അപൽസൂചകമായി ഒന്നും തന്നെയില്ലെന്നും മറെറത്തു ജോർജ്ജ് അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും കണ്ടപ്പോൾ സുഖക്കേട് ഗൗരവതരമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു അവൻ മനസ്സിലാക്കി. മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് സുബോധം വന്നപ്പോൾ വിവരങ്ങളെല്ലാം പറഞ്ഞു് അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. പ്രായാധിക്യകാലത്തു മാതാപിതാക്കന്മാരെ നിസ്സഹായരായി വിട്ടു് താൻ മദ്രാസിലേക്കു പോകുന്നതു ബുദ്ധിപൂർവ്വമായിരിക്കയില്ലെന്നു നിനച്ചു പറഞ്ഞുവിനെ മദ്രാസിലേക്കു അയയ്ക്കുകയും എത്തിയ ഉടനെ സുഖക്കേടിന്റെ ശരിയായ വിവരം പൂർണ്ണമായി കമ്പി അടിക്കുന്നതിനു ആജ്ഞാപിക്കയും ചെയ്തു.

ജോർജ്ജിനു് സുഖക്കേടാണെന്ന വിവരം ചിറ്റഞ്ഞൂർ ഗ്രാമത്തിൽ മുറെറാലിക്കൊണ്ടു. അസാധാരണയായി എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ അതു കാട്ടുതീ പോലെ പരന്നു പിടിക്കുന്നതു പതിവാണല്ലൊ. വിശിഷ്യ, കൊച്ചുഗ്രാമങ്ങളിൽ അതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ നിരവധിയുമാണല്ലൊ. സംഗതികളുടെ പരമാർത്ഥം അറിയാതെ, എന്തെങ്കിലും ഒരു സംഭവമുണ്ടായാൽ അതു കണ്ണാകണ്ണികയാ വർണ്ണിച്ചുവർത്തിക്കുന്നതിനു നിരക്ഷരകുക്ഷികളായ ജനതതിക്കു ഒരു വാസനയുണ്ടു്. അവർ പറയുന്നതിന്റെ വൈഷ്യം അവർക്കുതന്നെ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതിനാൽ ജോർജ്ജിന്റെ സുഖക്കേടിനെ കുറിച്ചു് പലതും ആവർത്തിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ജോർജ്ജ് മരിച്ചുപോയി എന്നു ചിലർ കേട്ടതിൽ അ

ശ്ചര്യപ്പെടുവാനില്ല. തങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിക്കുവേണ്ടി അശ്രാന്ത പരിശ്രമം ചെയ്ത അയ്യുവാവിനെ അകാലമൃത്യു സംഭവിച്ചതിൽ അനുശോചിക്കുന്നതിനുകൂടി ചിലർ സന്നദ്ധരായി എന്നുള്ളതും ഒട്ടും അതിശയോക്തിയല്ല.

ഈ സമയത്തു് വടക്കേവീട്ടിൽ താരുജ്യേഷ്ഠന്റെ വീട്ടിൽ അച്ചാമ്മയുടെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആലോചനകളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. ജോർജ്ജ് ശീമയ്ക്കുപോയി തിരിച്ചുവന്നാൽ അവൻ ഇംഗ്ലീഷ് വിദ്യാഭ്യാസമില്ലാത്ത ഒരു യുവതിയെ ഭാര്യയായി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് മടിക്കുമായിരിക്കും എന്നതുകൊണ്ടു താരുജ്യേഷ്ഠനുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ അച്ചാമ്മയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതിനു കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടു മൂന്നു യുവാക്കന്മാരുടെയും ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കന്റെയും സ്ഥിതികളെക്കുറിച്ചു തിരക്കി അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അച്ചാമ്മയ്ക്കാകട്ടെ, തന്റെ ഭർത്താവായി ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള ഒരുവനെ കിട്ടണമെന്നു അത്യാഗ്രഹം കലശലായിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ വീട്ടുകാരുടെ മനഃസ്ഥിതി അതിനു് പ്രതികൂലമായിരുന്നു. ഉയർന്ന കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവനാണെങ്കിൽ അവൻ ദരിദ്രനായാലും അക്ഷരജ്ഞാനമില്ലാത്തവനായാലും വിരൂപിയായാലും താരുജ്യേഷ്ഠനു വിരോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ഹീനനിലയിൽനിന്നു് അതിനെ ഉയർത്തുന്നതിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം ശ്രേഷ്ഠ തറവാട്ടുകാരനായ ഒരുവനെ ലഭിച്ചാൽ മാത്രമെ സാധിക്കയുള്ളു എന്നാ

യിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിചാരം. അതുകൊണ്ട് അച്ചാമ്മയുടെ അഭിപ്രായത്തിന് യാതൊരു വിലയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യുവതിയെ വിവാഹം കഴിക്കണമെന്നാഗ്രഹിച്ചിരുന്ന യുവാക്കന്മാരിൽ മത്തായി ബി. എൽ. പരീക്ഷ പാസായതിന്റെ ശേഷം ആ ഗ്രാമത്തിനടുത്തുള്ള മറ്റു കോടതിയിൽ അഭിഭാഷകവൃത്തി നോക്കുന്നവനായിരുന്നു. പക്ഷേ ആ കാലസ്ഥിതിക്കു തക്കതായ മുതൽ സമ്പാദ്യം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നും കോടതിയെ അവകരിക്കുന്നതിന് മാത്രമാണ് അയാൾ അവിടെ ഇരിക്കുന്നതു് എന്നും താൻ ജ്യേഷ്ഠനറിയാമായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ വക്കീലിനു് തന്റെ മകളെ കൊടുക്കുന്നതിന് അയാൾക്കു മട്ടന്തന്നെ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ധനാഢ്യനായ ചുമ്മാരു് മറ്റു ബാങ്കുടമസ്ഥനായിരുന്നു. അയാൾക്കു് തന്റെ പൂവ്വാഴ്ത്തുമാരിൽ അഞ്ചു സന്താനങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഇരുപത്തി അഞ്ചു വയസ്സു് പ്രായമുള്ള മൂത്ത പുത്രിയുടെ വിവാഹം നടത്തിയതുകൊണ്ടു വീട്ടുകാര്യങ്ങളും നോക്കുന്നതിനു ഭവനത്തിൽ ആരുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ള ന്യായമായിരുന്ന മൂന്നാം വിവാഹത്തിന് അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. താൻ ജ്യേഷ്ഠനു് മദ്ധ്യവയസ്കനായ ഈ ചുമ്മാരെ വലിയ ഇഷ്ടമാണു്. പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം സമർത്ഥനായിരുന്നു. കച്ചവടത്തിൽ സകല തന്ത്രങ്ങളും ഉപയോഗിക്കുവാനും, സാധുക്കളായ കൃഷീവലന്മാരിൽനിന്നു് അന്യായമായ പലി

ത വസൂലാക്കുവാനും, മുമ്മാക്ക് നല്ല പേരും ലഭി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. കുടുംബാവശ്യങ്ങൾക്കു എന്തെങ്കിലും തുച്ഛമാ
യ സംഖ്യമാത്രമേ താൻ ചെലവിട്ടിരുന്നുള്ളൂ. അതു
കൊണ്ടു് മാസംതോറും തനിക്കു നല്ല ആദായം ഉണ്ടാ
യിരുന്നു. ഈ യുവതി മുമ്മാരിന്റെ ദാഷ്ട്യാപദം
സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരു
ന്നു. പക്ഷെ താരുജ്യേഷ്ഠനാകട്ടെ അതിനു വലിയ
വിരോധം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. ജോജ്ജിനെ തന്റെ
ശത്രുരനായി ലഭിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തപക്ഷം
മുമ്മാക്കു പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്തിച്ചുകൊടുക്കണ
മെന്നു അയാൾ തീർച്ചയാക്കി.

ജോർജ്ജിന്റെ സുഖക്കേടിന്റെ വർത്തമാനം കേ
ട്ടു് മറു ദിവസം താരുജ്യേഷ്ഠൻ മാണിയുടെ വീട്ടിൽ
പോയിരുന്നു. സുഖക്കേടിനെക്കുറിച്ചു് സംസാരിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തപാൽശിപായി ഒരെഴുത്തു
കൊണ്ടുവന്നു. പാറമ്പു മദ്രാസിൽ എത്തുന്ന സമയ
ത്തു ജോർജ്ജു് അത്യാസന്നനിലയിലാണു് കിടന്നി
രുന്നതു്. എങ്കിലും ആ വിവരം കമ്പിയടിക്കുന്നതി
ന്റെ അനൗചിത്യം ഓർത്തു സുഖക്കേടിനു സ്വല്പം ശ
മനം ഉണ്ടെന്നു കമ്പി അടിച്ചെങ്കിലും ദീനത്തിന്റെ
സാക്ഷാൽസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു് നെല്ലിക്കുന്നത്തുവീട്ടുകാ
രെ അറിയിക്കാതെയിരുന്നാൽ അത്യാപത്തു് വല്ല
തും സംഭവിക്കയാണെങ്കിൽ അപരിഹാര്യമായ ദുഃഖ
ത്തിനു് ഹേതുവായിത്തീരുമെന്നോർത്തു് രോഗലക്ഷ
ണം മുഴുവനും സവിസ്തരമായി എഴുതി അയച്ചിരുന്ന
എഴുത്തായിരുന്നു അന്നു ലഭിച്ചതു്. മാണിക്കം ദാഷ്ട്യ

യ്ക്കും എഴുത്തു വായിച്ചുകേട്ട ഉടനെ തങ്ങളുടെ മകനെ ഒന്നു കാണുന്നതിനുള്ള ധൃതി സാധിക്കയില്ലല്ലൊ എന്നോർത്തു് അത്യന്തം ദുഃഖമായി. അതുകൊണ്ടു് അവർ രണ്ടുപേരുംകൂടി മാതൃവിനോടൊന്നിച്ചു അടുത്ത ദിവസം മദ്രാസിലേക്കു പോകുന്നതിനു തീർച്ചയാക്കി.

പാഞ്ഞു എഴുത്തയച്ചിട്ടു മൂന്നുദിവസം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതിനിടയ്ക്കു വട്ട്ലീസ് അവിടത്തെ ഡാക്ടരെ ചെന്നു കണ്ടു് ജോർജ്ജിന്റെ രോഗസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കയുണ്ടായി. ജോർജ്ജിന്റെ വാർഡിൽ ചികിത്സ നടത്തിയിരുന്ന വൈദ്യൻ ഒരു ബ്രാഹ്മണനായിരുന്നു. കോഴവാങ്ങുന്നതിനു അദ്ദേഹത്തിനു ഒട്ടും മടിയില്ലായിരുന്നു. പണം കൊടുത്താൽ വൈദ്യൻ ക്ഷണത്തിൽ ശ്രദ്ധപതിക്കുമെന്നോർത്തു വട്ട്ലീസ് ഒരു ചെറിയ കിഴിയുമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേനത്തിൽ ചെന്നു് ജോർജ്ജിന്റെ രോഗത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കയും ആ കിഴി അദ്ദേഹത്തെ ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു. അടുത്ത ദിവസം അദ്ദേഹം രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം ജോർജ്ജിന്റെ മുറിയിൽ ചെന്നു് അവന്റെ ദേഹം സശ്രദ്ധം പരിശോധിച്ചു് ഒരു ഇൻജക്ഷ്യൻ കൊടുക്കുന്നതിനു് ആജ്ഞകൊടുത്തു. അതുമുതൽ ജോർജ്ജിന്റെ രോഗത്തിനു ശമനം കണ്ടുതുടങ്ങി.

ജോർജ്ജിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ മദ്രാസിലേക്കു യാത്രചെയ്യുന്നതിനു നിശ്ചയിച്ച ദിവസം വീണ്ടും ഒരു കമ്പി കിട്ടി. ജോർജ്ജിന്റെ ദീനത്തിനു വളരെ ശമനം വന്നിട്ടുണ്ടെന്നും രണ്ടുദിവസത്തിനുള്ളിൽ

മദ്രാസിൽനിന്നു വീട്ടിലേക്കു യാത്രയാകുന്നതാണെന്നും അതിൽ കാണിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ആ വൃദ്ധ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ മദ്രാസിലേക്കുള്ള യാത്ര വേണ്ടെന്നു വെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ജോർജ്ജ് ആസ്പത്രിയിൽനിന്നു വിട്ടു് രണ്ടുദിവസം വക്കീലിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. ശരീരത്തിനു അത്യാവശ്യമായ ശക്തി ലഭിച്ചതിന്റെ ശേഷമെ വീട്ടിലേക്കു യാത്രയായുള്ളു. പറഞ്ഞു ക്രുടെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് വഴിയാത്രയിൽ അസൌകര്യങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. തീവണ്ടിയിൽവെച്ചു് അവർതമ്മിൽ പലതും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ ജോർജ്ജിനു സന്നിപാതം പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ പലപ്പോഴും മറിയാമ്മയുടെ നാമം ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം ജ്യേഷ്ഠന്റെ പേർ ഉച്ചരിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ മുഖത്തു ലേഷ്യചിഹ്നങ്ങൾ പ്രസ്പഷ്ടമായി കാണാമായിരുന്നു എന്നും പറഞ്ഞു പറഞ്ഞപ്പോൾ ജോർജ്ജിനു് ഭയവും ലജ്ജയും വർദ്ധിച്ചു് തന്റെ അന്തർഗതങ്ങൾ പരന്മാർ അറിയാൻ ഇടയായതിൽ അവൻ അത്യന്തം വിഷമിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 9.

അമേരിക്കയിലേക്കുള്ള യാത്ര.

ജോജ്ജിനു അമേരിക്കയിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള സമയം അടുത്തു. യാത്രയ്ക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങളും തുടങ്ങി. അമേരിക്കൻപരിഷ്കാരത്തിനനുയോജിച്ച ഉടുപ്പുകൾ തൈപ്പിക്കുന്നതിനു് മദ്രാസ് റെൻബന്നാറു് കമ്പനിക്കാർക്കു മാർഡർ കൊടുത്തു. മാരോ പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള ഉടുപ്പുകൾ തൈപ്പിക്കുന്നേ ക്രൂട്ടത്തിൽ കായികമത്സരങ്ങൾക്കാവശ്യമായ ഉടുപ്പുകളും തൈപ്പിക്കുന്നതിനു് അവൻ ശ്രദ്ധവെച്ചിരുന്നു. ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുന്ന കാലത്തും മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിൽ പഠിക്കുമ്പോഴും ജോജ്ജ് വിനോദങ്ങളിലും കായികമത്സരങ്ങളിലും ഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. ഫുട്ബോൾ കളിയിൽ അതിവിദഗ്ധനും ഹോക്കിയിൽ അദ്വിതീയനും ആയിരുന്നു. ഓട്ടത്തിലും അവൻ പല കീർത്തിമുദ്രകളും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മദ്രാസിലെ സൌത്തു് ഇന്ത്യൻ അത്ലെറ്റിക്കു് സംഘക്കാർ ആണ്ടുതോറും നടത്താറുള്ള കായികവിനോദങ്ങളിൽ മൂന്നു വർഷത്തെ ചാംപിയൻ മെഡൽ അവനാണു് ലഭിച്ചതു്. അഖിലേന്ത്യാ ഒളിംപിക്സിൽ ചേരുന്നു ഹൈജംപിനു് കീർത്തിപത്രവും സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് അമേരിക്കയിൽ പോയാലും പുസ്തകപാരായണത്തിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധപതിച്ചു ശരീരത്തെ ഉപയോഗശൂന്യമാക്കുവാൻ അവനു് മനസ്സില്ലായിരുന്നു. അമേ

രിക്കരുടെ വിനോദങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം ബെയിസ് ബോളിനാണു് എന്നു് താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ആ കളിയിലും അഗ്രഗണ്യനാകണമെന്നുള്ള വാഞ്ഛയോടുകൂടി ആഗ്രാകോളേജിൽ ജോലി ചെയ്യുന്നകാലത്തുതന്നെ ആ വിനോദത്തിലും ഭോഗഭാക്കായിരുന്നു. ക്രമേണ അതിലും പ്രശംസനീയമായ മദ്ധ്യസ്ഥാനം ജോജ്ജിനു ലഭ്യമാകയും ചെയ്തു.

മദ്ധ്യാവേനൽ അവധി അവസാനിച്ചു. മറിയാമ്മയും വത്സീസും ഈ അവധിക്കു് വീട്ടിലേക്കു വന്നിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് അമേരിക്കയിലേക്കു പോകുന്നതിനുമുമ്പു് അവരെ കണ്ടു പോകാമെന്നോർത്തു മദ്ധ്യാസിലേക്കു യാത്രയായി. പട്ടണത്തിൽ എത്തിയ ഉടനെ സാമാനങ്ങളുമായി വത്സീസിന്റെ വസതിയിലേക്കാണു് പോയതു്. വത്സീസിന്റെ അതിഥിയായി മദ്ധ്യാവസം താമസിച്ചതിന്റെ ശേഷം ബോംബായിലേക്കു വണ്ടി കയറി. മറിയാമ്മയെ കണ്ടു് തന്റെ ആഗ്രഹം അവളോടു് അഭിമുഖമായി അറിയിക്കുന്നതിനു് തനിക്കു കിട്ടിയ അവസരത്തെ അവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതുമില്ല.

മറിയാമ്മയാകട്ടെ ജോർജ്ജു് പോയതുമുതൽ അസ്വസ്ഥചിത്തയായിത്തീർന്നിരിക്കയാണു്. ജോജ്ജു് ആഗ്രയിൽ ഇരിക്കുന്ന കാലത്തു് അവർക്കയച്ചിരുന്ന എഴുത്തുകൾക്കു് അവർ മറുപടി അയച്ചിരുന്നെങ്കിലും വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവളുടെ അഭിപ്രായം ഇതുവരെ അവനെ അറിയിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും

ദീർഘകാലത്തേക്ക് ജോർജ്ജ് തന്നെ വേർ പിരിയുവാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ളതു് അവർക്കു സഹിക്കവഹി യായിരുന്നു. സഹോദരവാത്സല്യത്തോടുകൂടി ഇതുവ രെയും തന്നോടു് വർത്തിച്ചു തന്റെ സകല സംഗതിക ളും അവളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചു് കൊണ്ടിരുന്ന ജോർജ്ജിനോ ടു് തന്റെ ഉള്ളിൽ തിങ്ങിവിങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നതും അനേക നാളുകളായി പുറത്തറിയിക്കുവാൻ ലജ്ജാമൂ ലം സാധിക്കാത്തതുമായ അന്തർഗ്ഗതങ്ങളെപ്പറ്റി അ ഭിമുഖമായി സംസാരിക്കുന്നതിനു ചുരുങ്ങിയതു മൂന്നു് വർഷക്കാലംകൂടി കഴിയണമെന്നു മാത്രമായിരുന്നു മ റിയാമ്മയ്ക്കു് അസഹ്യത്വം നേരിട്ടതു്. അതുകൊണ്ടു് അമേരിക്കയിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുന്നതിനു അവർ ദിവസങ്ങൾ എണ്ണിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണു്.

മറിയാമ്മ ഇപ്പോൾ സീനിയർ ബി. എ ക്ലാസി ലാണു്. ജോർജ്ജു് പാശ്ചാത്യ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി അമേരിക്കയിലേക്കു പോയതുമുതൽ അവർക്കും അമേ രിക്കയിലൊ ഇംഗ്ലണ്ടിലൊ പോകേണമെന്നുള്ള ആഗ്ര ഹം ദിനംദിനം വർദ്ധിച്ചുതുടങ്ങി. എന്നാൽ തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ യഥസ്ഥിതി മാത്രം ഈ കാര്യം ക്ഷണസാദ്ധ്യമല്ലെന്നു് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. വ ർഗ്ഗീസിന്റെ ശമ്പളമാണു് അവളെ ബി. എയ്ക്കു വാ യിക്കുന്നതിനു സഹായിച്ചതു്. പക്ഷെ ക്ഷണസാദ്ധ്യ ങ്ങളല്ലാത്ത പല മഹൽ കൃത്യങ്ങളും ശ്രമസാദ്ധ്യങ്ങളാ ണെന്നു അവർക്കു വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നു. "ചോദി ക്കുന്നതിലും നിനയ്ക്കുന്നതിലും പരമായി പ്രവർത്തി ക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള" ഒരു ദൈവത്തെ ആയിരുന്നു അ

വരം സേവിച്ചിരുന്നതു് എന്നും അവർക്കു ബോധമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥിക്ക, പ്രവർത്തിക്ക എന്നതായിരുന്നു അവളുടെ ജീവിതത്തിലെ മുദ്രാവാക്യവും. അതുകൊണ്ടു് തന്റെ ഉദ്ദിഷ്ടമുറപ്പിക്കായി അവർ അത്യന്തം കായക്ലേശം ചെയ്തു അദ്ധ്വാനിച്ചിരുന്നു. സർക്കലാശാലാപരീക്ഷയിൽ മുന്നാംസ്ഥാനം ലഭിക്കയാണെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വിദ്യാർത്ഥിവേതനം ലഭിക്കുമെന്നും അങ്ങിനെ തന്റെ ആഗ്രഹം സാധിക്കുമെന്നും അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ക്രിസ്തുമസ്സ് അവധി കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം മറിയാമ്മ പഠിപ്പിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധവച്ചു് നാലുമണിക്കൂർശേഷവും പുറത്തിറങ്ങാതെ പുസ്തകപാരായണത്തിൽ മാത്രം സമയം കഴിച്ചിരുന്നതിനാൽ അവളുടെ ശരീരത്തിനു പറ്റിയ കേടു് അവർ അറിഞ്ഞില്ല. ഇങ്ങനെ മൂന്നുമാസക്കാലം ഉറക്കമൊഴിച്ചു പഠിച്ചതിന്റെ ഫലമായി പരീക്ഷ അടുത്തുവന്നപ്പോൾ അവർ കുറെ ദിവസങ്ങളോളം സുഖക്കേടിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നെങ്കിലും ഈ ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യം ഭാഗ്യവശാൽ പരീക്ഷയിൽ ചേരുന്നതിനു ബാധകമായിത്തീർന്നില്ല. പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു് മദ്രാസിൽനിന്നു പോകുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അവർക്കു ജോർജ്ജിന്റെ പ്രഥമസന്ദേശം ലഭിച്ചിരുന്നു. ഈ എഴുത്തു ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പും വൈകിപ്പോയതിനാൽ മറിയാമ്മയ്ക്കു അതിയായ ദുഃഖമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുമാത്രമല്ല ജോർജ്ജിനെക്കുറിച്ചു് ചില സംശയങ്ങളും അവളുടെ മന

സ്സിൽ അങ്കുരിക്കുന്നതിനു ഇടയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. താൻ അറിയാതെതന്നെ, ഏതോ മഹാ അഭേദമികശക്തിയുടെ തള്ളലാൽ തന്റെ മാനസവേദിയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരുന്ന ആ മോഹനാകാരം—അതെ തന്റെ ജീവിത സർവ്വസ്വമായ പ്രേമഭാജനം—തന്നെ വിസ്മരിച്ചോ, അതോ മഹാഹൃദയയായ വല്ല അമേരിക്കൻ യുവതിയുടേയും കരപല്ലവം ഗ്രഹിച്ചോ എന്നിത്യാദി വികാരങ്ങൾ ആ അംഗനാരത്നത്തെ സദാ പീഡിപ്പിച്ചിരുന്നു.

തന്റെ പ്രേമഭാജനത്തിന്റെ കത്തു് അവളുടെ നീറിനുറുങ്ങിയ അന്തർഹൃദയത്തെ കുളിപ്പിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 10.

മോഹാലസ്യം.

അനദ്ധ്യായകാലങ്ങളിൽ അവർ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും അവർക്കു ജോജ്ജിന്റെ എഴുത്തുകൾ ലഭിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം അപരിചിതമായ കൈയെഴുത്തിൽ അവർക്കു അമേരിക്കയിൽനിന്നു ഒരു എഴുത്തു കിട്ടി. അതു ത്വരിതം വായിച്ചപ്പോൾ അവളുടെ മുഖം വിളറി, ബോധരഹിതയായി കട്ടിലിൽവീണു, ഏകാകിനിയായി അവർ ആ സ്ഥിതിയിൽ കുറേനേരം കിടന്നു. സുബോധം വന്നതോടുകൂടി അവർ വീണ്ടും എഴുത്തു വായിച്ചു. അതിലെ

വാഗ്ദാനം അവർക്ക് വിശ്വാസയോഗ്യമായി തോന്നിയില്ലെങ്കിലും അസംഭാവ്യമായി അവർ ഗണിച്ചില്ല. ഇതിനെക്കുറിച്ചുള്ള മനോവ്യാസനത്തോടുകൂടിയിരിക്കുമ്പോഴാണ് അവർ ബി. എ-യ്ക്ക് മൂന്നാംക്ലാസിൽ മൂന്നാമതായി ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അവളുടെ ഐച്ഛികവിഷയമായ രസതന്ത്രശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനു മതി വേതനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമുള്ള വിവരം അവർ ഗ്രഹിച്ചതു്. ഈ സന്തോഷവർത്തമാനം അവർ മാതാപിതാക്കന്മാരെ അറിയിച്ചെങ്കിലും അമേരിക്കയിൽനിന്നു ലഭിച്ച ആ ലേഖനം അവളുടെ സന്തോഷത്തെ ക്ഷണഭംഗുരമാക്കിത്തീർത്തു.

ഇതിനൊരുശേഷം ജോർജ്ജിന്റെ എഴുത്തുകൾ മുന്നും അവർക്കു ലഭിക്കയും ചെയ്തിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു് അവളുടെ സംശയങ്ങൾ പൂർവ്വാധികം വർദ്ധിച്ചു. ഇതിനിടയ്ക്കു അവർ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം ലണ്ടനിലേക്കു പോകുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭപടങ്ങുകൾ ചെയ്യുകയും നിർവ്വഹിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു. യാത്രയ്ക്കുള്ള സമയം അടുത്തു വന്നപ്പോൾ അവർ മദ്രാസിലേക്കു പുറപ്പെട്ടുവാനും അവിടെനിന്നു സഹോദരനോടൊന്നിച്ചു കൊളമ്പിലേക്കു പോയി അവിടെനിന്നു കപ്പൽ കയറുവാനുമാണു് തീരുമാനിച്ചതു്. അവർ മദ്രാസിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അമേരിക്കയിൽനിന്നു ലഭിച്ച അജ്ഞാതനാമത്തിലുള്ള എഴുത്തു് എടുക്കുന്നതിനു അവർ മറന്നില്ല. മദ്രാസിൽ എത്തിയ ഉടനെ "ജോർജ്ജിന്റെ എഴുത്തുകൾ വരുന്നുണ്ടോ?" എന്നായിരുന്നു

അവർ അദ്ദ്യമായി ജ്യേഷ്ഠനോട് ചോദിച്ചത്. ജോ ജ്ജ് രണ്ടാഴ്ചയിലൊരിക്കൽ ഒരെഴുത്തുവീതം തനിക്ക് അയയ്ക്കുന്നുണ്ടെന്നും അവയിൽ തങ്കത്തിന്റെ സുഖവ ർത്തമാനത്തെ പ്രത്യേകം അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നും കേട്ടപ്പോൾ അവളുടെ ഹൃദയം ശാന്തമായി. എങ്കി ലും അവർക്ക് ലഭിച്ച എഴുത്തിന്റെ രഹസ്യം മന സ്സിലാക്കുന്നതിനായി അവർ ആ എഴുത്ത് വക്കീ സിനെ കാണിച്ചു. വക്കീസ് ആ എഴുത്ത് വായിച്ച് ആശ്ചര്യഭരിതനായി. അയ്യ എന്നാണ് കിട്ടിയതെ ന്ന അവളോട് ചോദിച്ചു. ഏകദേശം രണ്ടുമാസ ത്തിനുമുമ്പാണ് കിട്ടിയത് എന്നും അതിന്റെ ശേഷം അവർക്ക് ജോജ്ജിന്റെ എഴുത്തുകൾ ഒ ന്നുംതന്നെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നുമുള്ള മറിയാമ്മയുടെ മറു പടി കേട്ടപ്പോൾ വക്കീസ് കുറെക്കൂടി സൂക്ഷിച്ച് വാ യിച്ചുനോക്കി

"ജോർജ്ജ് ഇവിടെ വന്നതിന്റെ ശേഷം ഇ വിടത്തെ മെഡിക്കൽകോളേജിൽ വായിച്ചുകൊണ്ടിരി ക്കുന്ന ഒരു അമേരിക്കൻവനിതയെ വിവാഹം കഴി ക്കുന്നതിന് തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു. വിവാഹം അ ടുത്ത ക്രിസ്തുമസ്സ്കാലത്തായിരിക്കും" ഇതായിരുന്നു മറിയാമ്മയുടെ കിട്ടിയ എഴുത്തിലെ വിവരം.

വക്കീസ് ആ എഴുത്ത് വളരെനേരം സൂക്ഷിച്ച് നോക്കിയപ്പോൾ ആ എഴുത്തിന്റെ കർത്താവിനെ പ രിചയമുള്ളതുപോലെ തോന്നി. മറിയാമ്മ അങ്ങോട്ട യയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകൾ ആരോ കൈവശപ്പെടുത്തുന്നു

ണെന്നും ജോർജ്ജ് ഇങ്ങോട്ടയയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകളും മറിയാമ്മയ്ക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ആരോ ചില സൂത്രങ്ങളും പ്രയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്നും വക്കീസ് സംശയിക്കാൻ തുടങ്ങി. മറിയാമ്മയ്ക്കാകട്ടെ ഈ എഴുത്ത് വ്യാജനിർമ്മിതമാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെ ആശ്വാസമുണ്ടായി.

അടുത്ത ദിവസംതന്നെ വർക്കീസ് ആഫീസിൽ ചെന്ന് അവന്റെ അസിസ്റ്റന്റായി ജോലിനോക്കിവന്നിരുന്ന മത്തമക്കോസിന്റെ കൈയെഴുത്ത് പരിശോധിക്കുന്നതിനാരംഭിച്ചു. ഈ മക്കോസാകട്ടെ വളരെ ധനികനും അവന്റെ അച്ഛന്റെ ഏക പുത്രനുമായിരുന്നു. എം. എ. പാസ്സായതിന്റെ ശേഷം സിക്രട്ടറിയേറ്റിൽ ഒരു ക്ലാർക്കിന്റെ ജോലി നോക്കിവരുമ്പോൾ ഉദ്യോഗത്തിൽ കയറാം സിദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ പാശ്ചാത്യകലാശാലാബിരുദം ലഭിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നോർത്തു ജോർജ്ജ് പഠിച്ചുവരുന്ന യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽതന്നെ ഇൻറർ നാഷണൽലോ വായിക്കുന്നതിനു അവധി എടുത്തുപോയിരിക്കയായിരുന്നു. മക്കോസ് മദ്രാസിൽ ഇരിക്കുന്നകാലത്തു മറിയാമ്മയെ കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു മാത്രമല്ല അവളെ ഭാര്യയായി ലഭിക്കുന്നതിനു പരിശ്രമം ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ അവർ ജോർജ്ജിനെ മാത്രമെ വിവാഹം ചെയ്യുള്ളു എന്നു് അവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഏതെങ്കിലും കുനയങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു അവർ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിനു ചെയ്ത പ്രയോഗങ്ങളിലൊന്നായിരുന്നു ആ എഴുത്ത്. മറിയാ

മ്മയുടെ കയ്യെഴുത്തു അവന് പരിചയമുണ്ടായിരുന്നതി നാൽ അവർ ജോർജ്ജിനു് അയച്ചിരുന്ന എഴുത്തുക ളൊക്കയും അവൻ മാറിയിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, മ റിയാമ്മയും അമേരിക്കയിൽ നിന്നുവരുന്ന എഴുത്തുക ളൊക്കയും നശിപ്പിക്കുന്നതിനു അവളുടെ സ്വദേശ ത്തു ജോലിനോക്കുന്നവനും മക്കോസിന്റെ സ്നേഹിത നുമായ തപാൽ മാസ്റ്ററെ അവൻ സ്വാധീനമാക്കിയും ചെയ്തിരുന്നു. ആ സൂത്രം ഇരുവരെയും പാലിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. കാപട്യസംരംഭങ്ങൾ ലോകത്തിൽ ഒരിക്ക ലും ശാശ്വതമായ വിജയത്തിൽ പരിണമിക്കുക യില്ലല്ലോ. വഞ്ചീസിന്റെ അന്വേഷണങ്ങളുടെ ഫ ലമായി ഈ രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടുകയും തന്മൂലം മക്കോസിനെ വളരെ സൂക്ഷിക്കുകയും തപാൽ മാസ്റ്റരു ടെ തന്ത്രങ്ങൾ എന്തെല്ലാമായിരുന്നു എന്നും ജോർജ്ജി നെ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

ജോർജ്ജാകട്ടെ മറിയാമ്മയുടെ പ്രേമലേഖനങ്ങൾ ലഭിക്കാതെ ദുഃഖിതനായിരിക്കയായിരുന്നു. വഞ്ചീ സിന്റെ എഴുത്തിൽനിന്നു സംഗതികൾ ഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ അവന്റെ സംശയങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതമാ ണെന്നു് അവനു് ബോധപ്പെട്ടുകയും അടുത്തദിവസം തന്നെ മറിയാമ്മയുടെ പ്രേമസന്ദേശം ലഭിച്ചതോടു കൂടി അവന്റെ സംശയങ്ങൾ അവസാനിക്കയും ചെ യ്തു. അതു മുതൽ ഈ കാമുകീ കാമുകന്മാർ തമ്മിൽ നടത്തിയിരുന്ന കത്തെടപാടുകൾ ഒന്നും നഷ്ടപ്പെട്ടിരു ന്നില്ല. മക്കോസിനോടു് പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ അവ

നു് ആഗ്രഹം ഉണ്ടെങ്കിലും ഉൽകൃഷ്ടകുലജാതന്മാർക്കു് അതു നീചമാണെന്നു് തോന്നുകയാൽ അവൻ അതിനു് തുനിഞ്ഞതേ ഇല്ല. പക്ഷെ അവൻ പിറന്ന തൂർ ഗ്രാമത്തിലെ തപാൽമാസ്റ്ററുടെ ന്യായരഹിതമായ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു് പോസ്റ്റ്മാസ്റ്റർ ജനറാഫീസ്സ് എഴുതുകയാൽ അയാളെ ആ ജോലിയിൽനിന്നു പോകേണ്ടതിനു നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നു.

മറിയാമ്മ ശീമയ്ക്കു പോകുന്ന വിവരം പിറന്തൂർ ഗ്രാമവാസികളെ സന്തോഷചിത്തരാക്കിത്തീർത്തു. അവിടെനിന്നു് ഒരു സ്ത്രീ ഉൽകൃഷ്ട വിദ്യാഭ്യാസാർത്ഥം പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തേക്കു പോകുന്നതു ഇദംപ്രഥമമായിരുന്നതിനാൽ അവളെ അനുമോദിച്ചയയ്ക്കുന്നതിനു് അദ്ദേശവാസികളായ സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ ഒരു യോഗം കൂടി. സ്ത്രീജന സേവക സമിതിയുടെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ കൂടിയ ആ യോഗത്തിൽ സ്ത്രീകളിൽ പലരും നമ്മുടെ കഥാനായികയുടെ ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഉന്നതവിജയത്തെ കുറിച്ചും അവളെ അനുമോദിച്ചു് ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഒരു സാമാജിക ഫലിത സമ്മിശ്രമായിട്ടെങ്കിലും അർത്ഥവത്തായി ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗമായ്യോ വിദേശ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുപോയ ജോജ്ജിനെ പിൻതുടർന്നു ഈ വനിതയും പോകാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതിൽ ഒരു രഹസ്യമുണ്ടെന്നും പക്ഷെ മറിയാമ്മയ്ക്കു ജോർജ്ജിനെ ആജീവനാന്തം പരിചരിക്കുന്നതിനു ഇടയാകുമോ എന്നും പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ശ്രോതാക്കൾ ഹസ്തതാഡനം ചെയ്തു. അച്ചാമ്മ മാത്രം

അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നില്ലെന്നുള്ള സംഗതി അ
സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ സംഭാഷണവിഷയമായി തീർന്നു.

അച്ചാമ്മ അസൂയാകക്ഷിയാണു്. പരപുച്ഛം വള
രെയുണ്ടു്. സ്ത്രീസാമാജികമാരിൽആരെങ്കിലും പ്രശംസ
നീയമായ വിധത്തിൽ പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നു മറ്റു
ള്ളവർ പുകഴ്ത്തുമ്പോൾ മറ്റായുടെയും ദൃഷ്ടിയിൽ
പെടാത്ത ന്യൂനതകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു് അവയെ വ
ണ്ണിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉത്സാഹം അവർക്കുണ്ടായിരു
ന്നു. മറിയാമ്മയുടെ പ്രവൃത്തികളും അച്ചാമ്മയുടെ വി
മർശനത്തിനും കുറ്റാരോപണത്തിനും പാത്രീഭവിച്ചിട്ടു
ണ്ടായിരുന്നു. അച്ചാമ്മയുടെ ഈ ദുസ്വഭാവം അവളെ മ
റ്റുള്ളവരുടെ അവജ്ഞയ്ക്കു് ഇടയാക്കി തീർക്കയല്ലാതെ
'തങ്കത്തിൻറെ' മാറ്റിനെ കുറയ്ക്കുന്നതിടയാക്കിയിട്ടി
ല്ലെന്നു അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അച്ചാമ്മയുടെ മ
നഃസ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചു് മറിയാമ്മയ്ക്കു നല്ലവണ്ണം അ
റിയാമായിരുന്നിട്ടും അവർ ഒരിക്കലെങ്കിലും അച്ചാ
മ്മയെ ദുഷിച്ചു പറയുന്നതിനു ശ്രമിച്ചിട്ടില്ലായിരു
ന്നു. അച്ചാമ്മയുടെ പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു ആരെങ്കിലും
ഏഷണികൂട്ടുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽതന്നെ അതിനു സ
മാധാനം പറയുകയാകട്ടെ അവളെ പഴിക്കുകയാകട്ടെ
ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം മറിയാമ്മയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല.

അദ്ധ്യായം 11.

വധുവരന്മാരുടെ ആഗമനം.

ആഗസ്റ്റ് മാസത്തിൽ മറിയാമ്മ ശീമയ്ക്കു കപ്പൽ കയറി. സഹോദരനൊന്നിച്ചു കൊളമ്പിലേക്കു പോകയും അവിടെനിന്നു ഇന്ത്യാക്കാരായ രണ്ടു സ്ത്രീകളോടുകൂടി അവർ ലണ്ടനിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടെ ഇറങ്ങുമ്പോഴും അവർക്കു ജോർജ്ജിന്റെ എഴുത്തുകൾ ലഭിച്ചിരുന്നു.

വർഷം രണ്ടു കഴിഞ്ഞു. മറിയാമ്മയുടെ ലണ്ടൻ വിദ്യാഭ്യാസവും പൂർത്തിയായി. ജോർജ്ജും ഈ സമയത്തിനുള്ളിൽ അമേരിക്കയിൽ മൂന്നു വർഷത്തെ അദ്ധ്യയനം പൂർത്തിയാക്കി വീട്ടിലേക്കു യാത്രയായിരിക്കുന്നു. ബോംബയിൽവെച്ചു് അവർതമ്മിൽ കാണാമെന്നും രണ്ടുപേരുമൊരുമിച്ചു് സ്വദേശത്തേക്കു പോകാമെന്നുമായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശം. അതനുസരിച്ചു് ജോർജ്ജു് ബോംബയിൽ എത്തി രണ്ടു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു. അവർ നിശ്ചയിച്ച ദിവസത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നുള്ള കപ്പൽ തുറമുഖത്തെത്താഞ്ഞതുകൊണ്ടു് ജോർജ്ജിനു് അസുഖമായി. അവിടത്തെ കസ്റ്റംസ് ആഫീസിൽ അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ അവിചാരിതമായ ഏതോ കാരണങ്ങളാൽ കപ്പൽ ഏഡൻതുറമുഖത്തു് രണ്ടു ദിവസം താമസിക്കേണ്ടിവന്നതിനാലാണു് ബോംബയിൽ എത്തുന്നതിനു താമസം നേരിട്ടതു് എന്നും അടുത്ത ദിവസം കാലത്തു

പതിനൊന്നരമണിക്കു കപ്പൽ എത്തുന്നതാണെന്നും കേട്ടതിനാൽ ജോർജ്ജു് അക്ഷമനായി കാത്തിരുന്നു. പ്രസ്തുത സമയത്തു ജോർജ്ജു് തുറമുഖത്തെത്തിയപ്പോൾ പാർസിവനിതകളേപ്പോലെ വസ്ത്രം ധരിച്ച ഒരു സ്ത്രീ കപ്പലിൽനിന്നിറങ്ങി വരുന്നതു കണ്ടു. തന്റെ പ്രേമഭാജനമായ യുവതി ഏതെല്ലാംതരത്തിൽ വേഷാലങ്കാരം ചെയ്താലും ജോർജ്ജിനു അവളെ അറിയുന്നതിനു പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ജോർജ്ജു് തന്റെ പ്രിയയെ കണ്ട ഉടനെ അടുത്തു ചെന്നു് ആലിംഗനം ചെയ്യാൻ മോഹിച്ചപ്പോൾ മറിയാമ്മ വിനീതസ്വരത്തിൽ മന്ദമായി, മാതൃഭാഷയിൽ "ഇതു അമേരിക്കയല്ല, ഇന്ത്യയാണെന്നോർക്കണേ" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മാതൃമേ പാശ്ചാത്യരാജ്യത്തും പൌരസ്ത്യദേശത്തുമുള്ള ആചാരമര്യാദകളും സ്മൃതിയിൽ വന്നുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു് ജോർജ്ജു് സമാധാനം മനസ്സും പറയാതെ മറിയാമ്മയുടെ ഹസ്തദാനം ചെയ്തു കാറിൽ കയറി താൻ താമസിക്കുന്ന ഹോട്ടലിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.

അന്നു രാത്രി ബോംബെയിൽ താമസിക്കാതെ എത്രയും വേഗത്തിൽ സ്വദേശത്തേക്കു യാത്രയാകുന്നതായിരിക്കും ക്ഷേമമെന്നൊത്തു് അവർ തീവണ്ടികയറി. ഈ ദീർഘയാത്രയിൽ അവർക്കു രണ്ടുപേർക്കും ഇന്ത്യാരാജ്യങ്ങളിലെ സംപ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചും അദ്ധ്യാപനരീതികളെക്കുറിച്ചും പലതും സംസാരിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യവിഷയത്തിൽ അമേരിക്കർ മുന്നണി

യിൽ നിൽക്കുന്നവരാണെന്നു ജോർജ്ജ് അനേകം ദിവസങ്ങളോടുക്രമേണ വിവരിച്ചു കൊടുത്തതിന്റെശേഷം തങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നാൽ അവർ എങ്ങിനെയാണു് കാലയാപനം കഴിക്കേണ്ടതു എന്നു സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

സ്വദേശത്തു എത്തിയതിന്റെ ശേഷം മറിയാമ്മ ചട്ടയും മുണ്ടിയും ധരിക്കയും തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുമായുള്ള വർത്തനയിൽ പൂർവ്വാധികം മര്യാദ പ്രദർശിപ്പിക്കയും ചെയ്തു.

ജോജ്ജ് സ്വദേശത്തു വന്നതിന്റെ ശേഷം ഗ്രാമോദ്ധാരണ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപതിക്കയും തദ്വിഷയത്തിൽ സാമൂഹ്യ സേവനത്തിലഭിരുചിയുള്ള യുവാക്കന്മാരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതിനു ഒരു പരിശീലന പാഠശാല ആരംഭിക്കത്തക്കവണ്ണം ഒരു പദ്ധതി രൂപീകരിക്കയും ചെയ്തു. ഈ ആവശ്യത്തിനു മതിയായ ധനം അമേരിക്കയിൽതന്റെ സ്നേഹിതന്മാരിൽ ഒരുവൻ ദാനം ചെയ്തു നിമിത്തം തന്റെ ഉദ്ദേശം പ്രായോഗികമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനു കാലവിളംബം വേണ്ടി വന്നില്ല.

ഇതിന്നിടയ്ക്കു ജോർജ്ജിന്റെ വിവാഹാലോചനകളും നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. താരജ്യേഷ്ഠൻ വലിയൊരു സംഖ്യ സ്ത്രീധനം കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടും ജോർജ്ജിനെ തന്റെ മകളുടെ ഭർത്താവായി ലഭിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു ബാങ്കുടമസ്ഥനും ധനാഢ്യനുമായ മുമ്മാരെത്തന്നെ തന്റെ മകളുടെ

വരനായി സ്വീകരിക്കയും ചെയ്തു. അച്ചാമ്മയുടെ ഗർവ്വും പരപുച്ഛവും അതിനാലവസാനിച്ചു. ലോകൈക സുന്ദരിയാണെന്നു നടിച്ചു് പരദൂഷണങ്ങൾ സമയം ചെലവഴിച്ചിരുന്ന ആ സാധു സ്ത്രീരത്നം മദ്ധ്യവയസ്സിനും കാഴ്ചയ്ക്കു് വിരൂപനായ ഒരു ലുബ്ധന്റെ ഭാര്യയായിത്തീരുകയും അവളെ മേലാൽ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു് അവളുടെ പിതാവു് ചുമ്മാരുടെ വശം സ്വീധനം എന്ന പേരിൽ എണ്ണായിരം രൂപ രൊക്കമായി എല്പിക്കയും ചെയ്തു. വിവാഹം കഴിഞ്ഞതിന്റെ ശേഷം അധികനാൾ സപത്നിയുടെ താമസിക്കുന്നതിനു് അച്ചാമ്മയ്ക്കു സൌകര്യം ലഭിച്ചില്ല. തേറ്റുഗൃഹത്തിൽ വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നതിനു മറ്റാരുമില്ലായ്കയാൽ അവിടെ താമസിക്കേണ്ടതായി വന്നു.

അച്ചാമ്മ മറിയാമ്മയുടെ വൈരിയാണെങ്കിലും മറിയാമ്മയ്ക്കു് അവളുടെ നേരേ വിദ്വേഷരഹിതമായ ഒരു മനോഭാവമാണുണ്ടായിരുന്നതു്. അച്ചാമ്മയെക്കൊണ്ടു പല കാര്യങ്ങളും സാധിപ്പിക്കുന്നതിനും മറിയാമ്മയ്ക്കു തുണിയുണ്ടായിരുന്നു. മുഖസ്തുതിയിൽ ഇഷ്ടമുള്ളവളും അധികാരഭ്രമമുള്ളവളും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു് സേവകാസമിതിക്കു പണത്തിനു ഞെരുക്കമില്ലായ്മ നേരിടുമ്പോഴൊക്കെയും അച്ചാമ്മയുടെ അടുക്കൽചെന്നു നല്ല സംഖ്യ വസൂലാക്കുന്നതിനു മറിയാമ്മയ്ക്കു യാതൊരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കാണുന്നവരോടെല്ലാം മറിയാമ്മയെക്കുറിച്ചു ദുഷ്യങ്ങൾ പറയുമെങ്കിലും അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ മറിയാമ്മയുടെ അഭീപ്സിതത്തിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള ശേഷി അച്ചാമ്മയ്ക്കുണ്ടാ

യിരുന്നില്ല. സമിതിയുടെ പല സബ്ബ് ക്കമ്മറ്റിയി
ലും അവളെ മെംബറാക്കിത്തീർക്കയും അവളോടാലോ
ചിക്കാതെ മറ്റു കായ്യവും നടത്തുകയില്ലെന്നു അവളെ
യറിപ്പിക്കയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു മറിയാമ്മ ചോദിക്കുന്ന
സംഖ്യ ദാനം ചെയ്യുന്നതിനു അച്ചാമ്മയ്ക്കു പ്രയാസമു
ണ്ടായിരുന്നില്ല. സമിതിയുടെ പ്രവൃത്തി കാണുന്നതി
നു വിദേശീയരാരെങ്കിലും വന്നാൽ അവരുമായി അ
ച്ചാമ്മയെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിനു മറിയാമ്മ ഒരി
ക്കലും മറന്നിട്ടില്ല. അച്ചാമ്മയെക്കൊണ്ടു് ഇപ്രകാര
കായ്യങ്ങൾ മാത്രമാണും സാധിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടു് മറ്റു
സാമാജികമാർ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അ
തുകൊണ്ടു് വിവാഹശേഷമുണ്ടായ അച്ചാമ്മയുടെ അ
ഭാവം സമിതിക്കു കായ്യമായ മട്ടു നഷ്ടം തന്നെയായിരു
ന്നു. അച്ചാമ്മ സംഘത്തിൽ തൻറെ മെമ്പർ സ്ഥാനം
രാജിവെക്കുന്നതിനുമുമ്പുതന്നെ അവളെ മട്ടു ലൈഫ്
മെമ്പറാക്കുന്നതുക്കു വിധത്തിൽ സംഘനിയമങ്ങളെ
സരിച്ചു് ആയിരം രൂപ മൊത്തമായി സമിതിക്കു് ദാ
നമായി കൊടുക്കുന്നവർ സമിതിയുടെ ആജീവനാന്ത
മെമ്പർമാർ ആയിരിക്കുന്നതാണെന്നും അവരുടെ നാമ
ധേയത്തിൽ സമിതിയുടെ സ്ഥാപനയുടെ ശാഖോപ
ശാഖകൾ നാമകരണം ചെയ്യുന്നതായിരിക്കുമെന്നും മട്ടു
പുതുനിയമം പാസാക്കിച്ചു. അച്ചാമ്മ ഈ അവസരം
നഷ്ടമാക്കിയില്ല എന്നു മാത്രമല്ല അപ്രകാരമുള്ള മെ
മ്പർമാരിൽ അവൾ പ്രഥമയായിത്തീരുന്നതിനുത്സാ
ഹിക്കയും ചെയ്തു.

എന്നെന്നാമസിയാതെ അവളുടെ വിവാഹശേ

ഷം അവളെ അനുമോദിക്കുന്നതിനു സമിതിസാമാ
ജികന്മാർ ഒരു സഭ കൂടിയ അവസരത്തിൽ സമിതി
ക്കു 1000 രൂപ താൻ സംഭാവന ചെയ്യുകയായി അച്ചാ
മ്മ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ സാമാജികന്മാർ ആശ്ചര്യഭരി
തരായിത്തീർന്നു. സ്ത്രീജനസേവകാസമിതിയുടെ കെ
ട്ടിടത്തിൽ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള മുറി അച്ചാമ്മസ്മാരകഹോ
ൾ എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈ സമയത്തു് മറിയാമ്മ അവധിയിൽ വീട്ടി
ലായിരുന്നു. അവധി കഴിഞ്ഞു് അവർക്കു മദ്രാസി
ലേക്കു പോകേണ്ടിവന്നു. മദ്രാസ് ഗവൺമെൻറിന്റെ
വേതനം സ്വീകരിച്ചു വിദ്യാഭ്യാസം കഴിച്ചതുകൊ
ണ്ടു് അവർ ഗവൺമെൻറിനെ സേവിക്കുന്നതിനും കു
ടപ്പെട്ടിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസം പൂ
ർത്തിയാക്കിയതിന്റെ ശേഷം അവർ കോൺമേരീ
സ് കോളജിലെ പ്രിൻസിപ്പാളായി നിയമിതയായി.

ജോർജ്ജാവട്ടെ സ്വമേധാവേലയിൽ കൂടുതൽ
സ്വാതന്ത്ര്യം അനുഭവിക്കാമെന്നോർത്തു് ആഗ്രായിലെ
ജോലി രാജിവെച്ചു് ഗ്രാമോദ്ധാരണവേലയിൽ ഏ
ർപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ നമ്മുടെ കഥാനായകനും നായിക
യും ഓരോ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചതിന്റെ ശേഷം
അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹാലോചന ബലപ്പെട്ടുതുട
ങ്ങി. ജോർജ്ജ് സ്വദേശത്തുതന്നെയാകയാൽ അ
വിടെയുള്ള വയോവൃദ്ധന്മാർ ജോർജ്ജിന്റെ വിവാഹ
ത്തെക്കുറിച്ചു അവനോടു പലപ്പോഴും സംസാരിച്ചുകാ
ണുമിരുന്നു. അവരുടെ വാത്സല്യമിത്രമായ ജോസ്സു

കട്ടി വിവാഹിതനായി കാണുന്നതിൽ പിതൃതുല്യമായ വാഞ്ഛ അവൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെ മറിയാമ്മയുടെ സഖികൾ അവർക്കയയ്ക്കുന്ന എഴുത്തുകളിൽ അവളുടെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ചു സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു.

അച്ചാമ്മയുടെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി മാതൃവിന്റെ മനഃസ്ഥിതി വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. ഇതുവരെയും ശത്രുവിനെപ്പോലെ ഗണിച്ചിരുന്ന തന്റെ സഹോദരന് ഉന്നതബിരുദവും സ്ഥാനമാനങ്ങളും ലഭിച്ചപ്പോൾ ഇനി അവൻ പ്രതികൂലമായിരിക്കുന്നതു ക്ഷേമമല്ലെന്ന് ഓർത്തു് ജോർജ്ജിന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം മറ്റു വിവാഹം നടത്തുന്നതിനു അവൾ അച്ഛനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. മാണിയാകട്ടെ, മകന്റെ അഭ്യുന്നതിയിൽ അനന്ദമുള്ളവനാകയും തന്റെ മകന്റെ സർവ്വാഭീഷ്ടങ്ങളും സാധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു് സന്നദ്ധനായിരിക്കയും ചെയ്തു. അവന്റെ അഭ്യുദയാർത്ഥം വീട്ടിൽനിന്നു് അധികം വിദൂരമല്ലാത്ത മറ്റൊരു മാന്തോട്ടത്തിൽ പരിപൂർണ്ണരീതിയിൽ അവർ മറ്റൊരു ബംഗ്ലാവു പണികഴിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു പ്രായാധിക്യമാകയാൽ ജോർജ്ജിന്റെ ഹിതമനുസരിച്ചു അവന്റെ വിവാഹം നടത്തുന്നതിനു അവർ തീരുമാനിക്കയും ചെയ്തു.

അടുത്ത ജനുവരിമാസം 8-ാംനു- വ്യാഴാഴ്ച പിറന്ന ഞായർ ഗ്രാമത്തിനു മറ്റൊരു സുവർണ്ണദിനമായിരുന്നു. പ്രകൃതിദേവി പരിപൂർണ്ണസന്തുഷ്ടയായിചമഞ്ഞു. പൂർവ്വാകാശം തെളിഞ്ഞുകാണപ്പെട്ടു. പ്രകൃതി സൃഷ്ടിതാവിന്റെ

അനുയോജ്യകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ വാഴ്ത്തുന്ന മറ്റു പക്ഷികളുടെ കളകൂജിതംകൊണ്ടും പരന്നു. ആ സുദ്ദിവാരദിനത്തിൽ നഗരത്തിലെ ആളുകൾ ഉന്മേഷചിത്തന്മാരായി കാണപ്പെട്ടു. പട്ടണത്തിലെ തെരുവീഥികളിൽ ഈ പ്രസന്നത കളിയാടി. തങ്ങളുടെ സർവ്വൈശ്വര്യങ്ങളേയും ലക്ഷ്യമാക്കിജീവിതത്തെ വ്യയം ചെയ്ത ആ മഹാത്മാവിന്റെ വിവാഹം പൂർവ്വാധികം ഭംഗിയാക്കുന്നതിനു അവർ ഗ്രാമത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും മോടിയായി അലങ്കരിച്ചു. സ്ഥലത്തെ മാന്യോത്തമ പള്ളിയിൽ മറ്റൊരു സമയത്തും ഇല്ലാത്തതുപോലെയുള്ള ജനതതി വന്നു കൂടീട്ടുണ്ട്. പുരോഹിതൻ മറ്റു ചില വന്ദ്യ പട്ടക്കാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി ഡോക്ടർ എൻ. ജോജ്ജു് മാണി എം. എ. പി. എച്ച്. ഡിയും മിസ്സു് മേരി പാത്തപ്പൻ എം. എ. ഐ. ഇ എസ്സും തമ്മിലുള്ള വിവാഹ ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും ചെയ്തു.

വിവാഹദിവസം വധൂവരന്മാരുടെ വസതികളിൽ വെച്ചു ചിറഞ്ഞുകൂടിയ ഗ്രാമവാസികൾക്കും അയൽദിക്കുകളിൽനിന്നും ദൂരരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും വന്നുകൂടിയ നിരവധി സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർക്കും മതുവിധ വിഭവങ്ങളോടുകൂടി സദ്യ നടന്നു.

വധൂവരന്മാർക്കു വിവാഹദിനം ലഭിച്ച അനുമോദനസന്ദേശങ്ങളേയും സമ്മാനങ്ങളേയുംപറ്റി പറയുന്നതു് അതിലക്ഷണീയമല്ല. മറിയാമ്മയ്ക്കു ലഭിച്ച സമ്മാനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വിലയേറിയതു് അച്ചാമ്മ

അയച്ച സപ്ലൻറ്റമാലയും, ജോർജ്ജിനേറ്റു മക്കോസ്സ യച്ച വെള്ളി കാസ്സറുമായിരുന്ന എന്നുള്ളതു പ്രസ്താ വയോഗ്യമാണു്.

ഇന്നു് പിറവത്തുഗ്രാമത്തിൻെറ കിഴക്കേ അ തൃത്തിയിലുള്ള ഉയൻ കുന്നിന്മേൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഭീമമായ രണ്ടു കെട്ടിടങ്ങൾ ജോർജ്ജിൻെറ മേൽനോ ട്ടത്തിൽ നടത്തിവന്ന ഗ്രാമോദ്ധാരണപരിശീലന പാഠശാലയും അതോടുചേർന്ന വിദ്യാർത്ഥിമന്ദിരങ്ങളു മാണു്. മദ്രാസ് വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ മൂന്നു കൊ ല്ലം ജോലി നോക്കിയശേഷം മറിയാമ്മ തൻെറ ജോ ലി രാജിവച്ചു് ഈ പാഠശാലയിലെ ജോലികളിൽ ജോർജ്ജിനെ സഹായിക്കുന്നതിനു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഈ മഹാത്മാക്കൾ പരസ്പരം ഹൃദയവിശ്വാസത്തോടു കൂടി സ്വാഭ്യുദയത്തേക്കാൾ പരാഭ്യുദയത്തിൽ മുന്നിട്ട പ്രവർത്തിച്ചതിനാൽ അവർ ഗ്രാമവാസികളുടെയെന്നല്ല, പൌരസ്ത്യരുടെയും പാശ്ചാത്യരുടെയും അഭിനന്ദന ത്തിനു പാത്രീഭവിച്ചു. ഈ മഹാത്മാക്കളുടെ യശസ്സു് ആചന്ദ്രതാരം നിലനിൽക്കട്ടെ. ഇവരെത്തു പ്രകൃതീ ദേവിയുടെ ആരാധനാപാത്രങ്ങൾ.

ശുഭം.

SEN GUPTA MEMORIAL PUTHIYARA.

Indic Digital Archive Foundation

A 466 240369

466

240369

gpura.org